

Liahöna

**Kallade att tjäna:
Nu är tiden inne,
s. 20**

**Insikter från Mormons bok
för svåra tider, s. 30**

Vilken varg matar du? s. 52

**Familjeaktivitet: Nedräkning
inför konferensen, s. 63**

© ELSEPETH YOUNG, KÖPERING FÖRBILDEN

Hennes händer arbetar med lust, av Elspeth Young

Lydia sålde purpurtyger i staden Tyatira. Liksom kvinnan som beskrivs i Ordspråksboken 31 arbetade Lydias händer med lust (se Ordspråksboken 31:13). Hon var en av dem som lyssnade på aposteln Paulus och "Herren öppnade hennes hjärta, så att hon tog till sig det som Paulus predikade" (Apg. 16:14). När hon och hennes hushåll hade döpts bjöd hon hem Paulus så att han kunde predika mer för dem (se Apg. 16:15).

Liahona, september 2012

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Sprid evangeliet från hjärta till hjärta**
President Henry B. Eyring
- 7 Besökslärnarnas budskap: Särskilda behov kräver särskild hjälp**

ARTIKLAR

- 12 Bygg upp din tro på Kristus**
D. Todd Christofferson
Vår tro kan bli mer än bara en handlingsprincip.
- 16 Sprid evangeliet genom att bjuda på dig själv**
Stephanie J. Burns och Darcie Jensen
När vi har omvänt oss personligen kan vi sprida evangeliet genom sättet vi lever på.

- 20 Äldre missionärer: Följer profetens uppmaning**
Kendra Crandall Williamson
Att övervinna hindren mot missionärstjänst kräver tro men ger stora belöningar.

- 30 Hur Kristi lärjungar lever i tider av krig och våld**
David Brent Marsh
Mormons bok lär att trofasta lärjungar kan ha hopp under svåra tider.

- 35 Skörden kommer**
Michael R. Morris
När vi är lydiga kan vi vara säkra på att Guds välsignelser kommer.

PÅ OMSLAGET

Framsidan: Foto Robert Casey.
Baksidan: Fotografi med tillstånd av Grant och Terri Whitesides.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från aprilkonferensen**
- 9 Vägledning för de unga: Använd valfriheten förståndigt**
- 10 Vi talar om Kristus: Älska mina fiender**
Anonym
- 26 Vårt hem, vår familj: Välsignelserna av att fokusera på templet**
Joshua J. Perkey
- 38 Sista dagars heliga berättar**
- 74 Kyrkonytt**
- 79 Förslag till familjens hemafton**
- 80 Tills vi möts igen: Vad är jag värd?**
Adam C. Olson

- 42 De talade till oss:
Ni är världens ljus**
Adrián Ochoa

Se om du kan hitta
Liahonan som
är gömd i det
här numret.
Ledtråd: Den finns
i "Primär".

- 46 Rakt på sak**
- 48 Håll ditt liv i balans**
Äldste M. Russell Ballard
De här åtta principerna hjälper dig att vara balanserad i en obalanserad värld.
- 51 Affisch: Använd tiden klokt**
- 52 Vägledning för de unga: Valfrihet och ansvarighet**
Shayne M. Bowen
- 54 Välsignad av exempel**
O. Vincent Haleck
När man är ett gott exempel kan det få långtgående följder.
- 57 Den mäktigaste armén**
H. Daniel Wolke Canales
Jag visste att jag ville verka som missionär, men skulle jag verka i armén eller i Guds armé?
- 58 Vår plats**

- 59 Att lära sig läsa**
Larry R. Lawrence
Jag fann evangeliet när jag lärde mig att läsa.
- 60 Missionärsvän**
Jane McBride Choate
Kan det vara så enkelt att sprida evangeliet som att man inbjuder en vän till Primär?
- 62 Vår sida**
- 63 Nedräkning till generalkonferensen**
Använd den här aktiviteten för att förbereda dig för konferensen.
- 64 Ta med Primär hem: De tio budorden lär mig att älska Gud och hans barn**
- 66 Hej! Jag heter Timofei och kommer från Kiev i Ukraina**
Chad E. Phares
Timofei inbjöd tre vänner till templets öppet hus.
- 68 Berättelser om Jesus: Jesus besöker nephiterna**
Diane L. Mangum
- 70 För små barn**
- 81 Skriftfigurer från Mormons bok**

Mer information på internet Liahona.lds.org

FÖR VUXNA

Läs inspirerande berättelser om äldre missionärer som övervinner hinder mot att tjäna (se sidan 20). Se fotografier och vittnesbörd av fler äldre missionärer på olika platser på Liahona.lds.org.

FÖR UNGDOMAR

På sidan 52 hittar du den första i en serie artiklar om normerna i nya *Vägledning för de unga*. Hitta mer information om normerna på youth.lds.org.

FÖR BARN

Pröva "Nedräkning till generalkonferensen" på sidan 63 och hitta fler konferensaktiviteter på lds.org/general-conference/children.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Arbete, 35

Balans, 48, 51

Besöksundervisning, 4

Buden, 64

Bön, 48, 58

Döden, 26, 30, 38

Exempel, 42, 54

Familjen, 26, 40, 66

Frid, 38

Förbund, 12

Förlåtelse, 10

Generalkonferensen, 8,
41, 63

Handlingsfrihet, 9, 51, 52

Jesus Kristus, 68

Kärlek, 10

Lydnad, 30, 35, 64

Läs- och skrivkunighet,
59

Missionsarbete, 4, 12, 16,
20, 39, 40, 41, 42, 46,
57, 60

Mormons bok, 30, 68, 81

Motgångar, 30

Normer, 40

Oberoende, 35

Omvändelse, 26, 30,
54, 59

Personligt värde, 80

Primär, 70

Tempelklädnad, 47

Tempeltjänst, 26

Tjänande, 7, 20, 44

Tro, 12, 20

Uppståndelse, 68

Vittnesbörd, 47

Välsignelser, 35

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare i
första presidentskapet

Sprid evangeliet

FRÅN HJÄRTA TILL HJÄRTA

Gud sätter förberedda personer i hans förberedda tjänares väg som vill dela med sig av evangeliet. Det har också hänt i ditt liv. Hur ofta det händer beror på hur förberett ditt sinne och hjärta är.

Jag har en vän som varje dag ber om att få träffa någon som är förberedd att ta emot evangeliet. Han bär alltid med sig en Mormons bok. Kvällen före en kortare resa bestämde han sig för att inte ta med sig någon bok, utan i stället ta med sig ett utdelningskort. Men när han just skulle ge sig av fick han en maning från Anden: "Ta med dig en Mormons bok." Han lade en i sin väska.

En kvinna han kände satt bredvid honom på planet och han undrade: "Är det hon?" Hon åkte med samma plan på tillbakaresan. Han tänkte: "Hur ska jag börja prata om evangeliet?"

Men i stället var det hon som sade: "Du betalar tionde till din kyrka, eller hur?" Han sade att det gjorde han. Hon sade att hon borde betala tionde till sin kyrka, men att hon inte gjorde det. Sedan frågade hon: "Vad kan du berätta för mig om Mormons bok?"

Han förklarade att boken var en skrift, ännu ett testamente om Jesus Kristus, översatt av profeten Joseph Smith. Hon verkade intresserad så han stack ner handen i väskan och sade: "Jag kände mig manad att ta med mig den här boken. Jag tror att den är avsedd för dig."

Hon började läsa den. När de skildes åt, sade hon: "Du och jag måste prata mer om det här."

Vad min vän inte kunde veta, men Gud visste, var att hon letade efter en kyrka. Gud visste att hon hade betraktat min vän och undrat vad det var med hans kyrka som gjorde honom så glad. Gud visste att hon skulle fråga om Mormons bok och han visste att hon var villig att få undervisning av missionärerna. Hon var förberedd. Det var min vän också. Du och jag kan också vara förberedda.

Förberedelsen vi behöver är i vårt sinne och hjärta. Kvinnan hade hört och kommit ihåg ord om Mormons bok, Herrens återställda kyrka och budet att betala tionde till Gud. Och hon hade känt början till ett vittnesbörd om sanningen i sitt hjärta.

Herren har sagt att han ska uppenbara sanningen för vårt sinne och hjärta genom den Helige Anden (se L&F 8:2). De flesta personer du träffar har börjat förberedas. De har hört eller läst om Gud och om hans ord. Om deras hjärtan är tillräckligt mjuka har de känt en bekräftelse på sanningen, om än svagt.

Kvinnan var förberedd. Det var också min vän, medlemmen som hade studerat Mormons bok. Han hade fått ett vittnesbörd om att den är sann, och han kände igen vägledningen från Anden om att ta med sig ett exemplar. Han var förberedd i sinne och hjärta.

Gud förbereder personer för att ta emot ditt vittnesbörd om den återställda sanningen. Han kräver att du har tro och sedan handlar för att oförskräckt dela med dig av det som blivit så dyrbart för dig och för dem du älskar.

Förbered dig för att sprida evangeliet genom att varje dag fylla ditt sinne med evangeliets sanningar. När du håller buden och hedrar dina förbund känner du vittnesbördet från Anden och mer av Frälsarens kärlek till dig och till dem du träffar.

Om du gör din del får du allt oftare den härliga upplevelsen att träffa personer som är förberedda för att höra ditt vittnesbörd om sanningen — från hjärta till hjärta, från ditt till deras. ■

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

Du kan läsa budskapet tillsammans med familjen och samtala om det näst sista stycket där president Eyring pratar om hur man stärker sitt vittnesbörd. Samtala med familjen om hur viktigt det är att bära vittnesbörd när man delar med sig av evangeliet. Barnen i familjen kan tycka att det är bra att göra ett rollspel om hur man bär sitt vittnesbörd för sina vänner.

UNGDOMAR

Hur man vet vad man ska säga

Om du känner att du inte vet tillräckligt om evangeliet för att berätta om det för andra, kan du få tröst av följande löften i skrifterna:

”Höj era röster för dessa människor, uttala de tankar som jag skall lägga i era hjärtan, och ni skall inte komma på skam inför människorna,

ty det skall i samma stund, ja, i samma ögonblick, bli er givet vad ni skall säga” (L&F 100:5–6).

”Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er” (Joh. 14:26).

Det är stora löften, men för att få dem måste vi göra vår del. I sitt budskap lärde president Eyring oss hur: ”Förbered dig för att sprida evangeliet genom att varje dag fylla ditt sinne med evangeliets sanningar.” Vad kan du göra för att fylla ditt sinne med evangeliets sanningar?

BARN

Förbered dig för att sprida evangeliet

President Eyring säger att ett viktigt sätt att förbereda sig för att sprida evangeliet är att fylla sinnet med evangeliets sanningar, som barnen gör här nedanför.

Titta på bilderna på nedersta raden och leta efter något som skiljer dem från bilden ovanför.

Vad mer kan man göra för att förbereda sig för att sprida evangeliet?

Studera materialet under bön och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en aktiv del av ditt eget liv.

Tro, Familj,
Tjänande

Särskilda behov kräver särskild hjälp

”Andras behov finns överallt omkring oss” har president Thomas S. Monson sagt, ”och vi kan alla göra något för att hjälpa någon ... Om vi inte mister vårt liv i våra medmänniskors tjänst så har vårt liv inte mycket mening.”¹

Som besökslärare kan vi uppriktigt lära känna och älska varje syster vi besöker. Det tjänande vi utför för dem vi besöker blir en naturlig följd av vår kärlek till dem (se Joh. 13:34–35).

Hur kan vi få veta vilka andliga och timliga behov våra systrar har så att vi kan hjälpa dem när det behövs? Som besökslärare är vi berättigade till att ta emot inspiration när vi ber om dem vi besöker.

Det är också viktigt att vi regelbundet kontakter våra systrar. Genom att göra besök, ringa telefonsamtal, skicka uppmuntrande kort eller e-postmeddelanden, sitta med henne, ge uppriktiga komplimanger, prata med henne i kyrkan, hjälpa henne när hon är sjuk eller på annat sätt nödställd och att tjäna henne på andra sätt kan vi vaka över och stärka varandra.²

Besökslärare ombeds att rapportera angående systrarnas välfärd, särskilda behov som de har och hur de har fått hjälp. Dessa rapporter och det sätt vi tjänar våra systrar på hjälper oss visa vårt lärjungeskap.³

Från skrifterna

Joh. 10:14–16; 3 Nephi 17:7, 9;
Moroni 6:3–4

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Hur har jag hjälpt någon idag?”, *Liahona*, nov. 2009, s. 85.
2. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 9.5.1.
3. Se *Handbok 2*, 9.5.4.
4. Mary Ellen Smoot, i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 117.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 84.

Vad kan jag göra?

1. Söker jag inspiration så att jag vet hur jag ska hjälpa varje syster som jag fått i uppdrag att vaka över att tillgodose sina andliga och timliga behov?
2. Hur vet systrarna jag vakar över att jag bryr mig om dem och deras familj?

Från vår historia

Att tjäna varandra har alltid varit kärnan i besöksverksamheten. Genom fortgående tjänande visar vi vänlighet och vänskap som når bortom våra månatliga besök. Det är vår omsorg som räknas.

”Min önskan är att vädja till er systrar att sluta oroa er över ett telefonsamtal eller ett besök i kvartalet eller månaden” sade Mary Ellen Smoot, Hjälpföreningens trettonde generalpresident. Hon bad oss att ”i stället koncentrera [oss] på att ge näring åt ömtåliga själar”.⁴

President Spencer W. Kimball (1895–1985) sade: ”Det [är] viktigt att vi tjänar varandra i riket.” Men han påpekade att allt tjänande inte behöver vara heroiskt. ”Ofta består vårt tjänande av enkel uppmuntran eller av att [hjälpa till] ... med vardagliga uppgifter” sade han, ”men vilka storartade konsekvenser kan det inte bli ... av små men avsiktliga gärningar!”⁵

Anteckningar från aprilkonferensen

”Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma” (L&F 1:38).

När du går igenom talen från konferensen i april 2012 kan du använda den här sidan (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

BERÄTTELSE FRÅN KONFERENSEN

Mitt första ämbete

Jag gick i kyrkan med min familj i en gren i Frankfurt i Tyskland. Det fanns många underbara människor i vår lilla gren. En av dem var vår grens-president, broder Landschulz ...

En söndag bad president Landschulz att få prata med mig ...

[Han] bjöd mig stiga in i ett litet klassrum — i vårt möteshus fanns det inget kontor för grens-presidenten — och där kallade han mig till president för diakonernas kворum.

”Det här är ett viktigt ämbete”, sade han, och tog sig sedan tid att förklara varför. Han förklarade vad han och Herren förväntade sig av mig och hur jag kunde få hjälp.

Jag minns inte så mycket av det han sade, men jag minns mycket väl hur jag kände mig. En helig, och gudomlig Ande fyllde mitt hjärta när han talade. Jag riktigt kände att det här var Frälsarens kyrka. Och jag kände att kallelsen han gav mig var inspirerad av den Helige Anden. Jag minns att jag gick ut ur det lilla klassrummet och kände mig betydligt längre än förut ...

Jag kände mig hedrad och jag ville tjäna så gott jag kunde och inte göra vare sig min grens-president eller Herren besviken.

Jag inser nu att grens-presidenten kunde ha utfört sin uppgift mekaniskt när han kallade mig till det här ämbetet. Han kunde bara ha

sagt till mig ute i hallen eller under ett prästadsösmöte att jag var den nye presidenten för diakonernas kворum.

Men istället tog han sig tid med mig och hjälpte mig förstå inte bara *vad* jag skulle göra i mitt nya uppdrag utan också det mycket viktigare *varför* ...

Det här illustrerar den motiverande kraften i prästadsösmets ledarskap som väcker anden och inspirerar till handling.

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Varför vi tjänar i prästadsömet”, *Liahona*, maj 2012, s. 58.

Frågor att begrundas:

- Hur stärks du och dem du tjänar av att du tackar ja till ett ämbete?
- Vad kan du göra för att förbereda dig för att ta emot ett ämbete trots att du har mycket att göra?

Du kan skriva ner dina tankar i din dagbok eller berätta om dem för andra.

Andra resurser om det här ämnet:
Handledning för skriftstudier, ”Kall, Kallad av Gud, Kallelse”, scriptures .lds.org; Henry B. Eyring, ”Var värdig det kall du har fått”, *Liahona*, nov. 2002, s. 75–78.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstalen.

ANVÄND VALFRIHETEN FÖRSTÄNDIGT

En av de viktigaste sanningarna vi kan lära oss när vi är unga är att sann frihet och varaktig lycka kommer av att vi använder vår handlingsfrihet till att hålla Guds bud.¹ På sidorna 52–53 i det här numret betonar äldste Shayne M. Bowen i de sjuttios kворum den här principen.

”Du har möjligheten att få ta emot allt det som Fadern har. Valet är ditt”, säger han till ungdomarna.

I en värld fylld av ondska och fara, har föräldrarna en viktig roll när det gäller att förbereda barnen för att göra rätta val och övervinna frestelser. Faktum är att Herren har gett föräldrar uppmaningen att ”fostra [sina] barn i ljus och sanning” (L&F 93:40).

Kyrkan har gett föräldrar resurser för att hjälpa sina barn lära sig och följa den här normen. Följande förslag kan vara till hjälp.

Förslag för att undervisa ungdomar

- Läs avsnittet om valfrihet och ansvarighet i *Vägledning för de unga*. Det ger dig möjlighet att prata om normen och att besvara eventuella frågor som din son eller dotter kan ha.
- Läs äldste Bowens artikel på ungdomssidorna i det här numret. Du kan använda berättelsen om att mata rätt varg för att hjälpa din tonåring förstå hur viktigt det är att fatta bra beslut.
- Gå till youth.lds.org, klicka på ”For the Strength of Youth” under ”Youth Menu”

och klicka sedan på ”Agency and Accountability”. Där hittar du skriftställe hänvisningar, filmer, frågor och svar samt artiklar.

- Du kan ha en hemafton eller ett familjemöte om hur viktigt det är att vi är modiga och står för det vi tror på.²

Förslag för att undervisa barn

- Den här månadens Ta med Primär hem handlar om att välja att följa buden (se sidorna 64–65 i det här numret). Läs berättelsen som familj och be ditt barn att hålla räkningen på hur många beslut som fattas i berättelsen. Förklara att vår himmelske Fader låter oss fatta beslut så att vi kan lära och växa. Berätta om något av det du har lärt dig av att fatta beslut.
- Gör VDR-aktiviteten i Ta med Primär hem. Prata sedan om följderna av att fatta bra beslut. Bär ditt vittnesbörd om välsignelserna du har fått när du har fattat rättfärdiga beslut.
- För ytterligare förslag på hur man undervisar om valfrihet och ansvarighet, se januaridelen i *Programförslag för samlingsstunderna 2012* (på internet: lds.org/service/serving-in-the-church/primary/sharing-time-2012). ■

SLUTNOTER

1. Se *Vägledning för de unga* (2011), s. 2.
2. Se Thomas S. Monson, ”Våga stå ensam”, *Liahona*, nov. 2011, s. 60.

SKRIFTSTÄLLEN OM HANDLINGSFRIHET

Femte Moseboken
11:26–28; 30:15–20

Josua 24:14–15

2 Nephi 2

Helaman 14:30–31

Moroni 7:15–19

Läran och förbunden
58:26–28; 101:78

Mose 4:3–4

EN LÄKANDE KRAFT SOM VERKAR INOM OSS

”De flesta av oss har inte nått denna [kristuslika] nivå av medkänsla, kärlek och förlåtelse. Det är inte lätt. Det krävs nästan större självdisciplin än vi klarar av. Men när vi verkligen försöker, kan vi komma till insikt om att det finns en läkande kraft, en mäktig läkande kraft i Kristus, och om vi vill vara hans sanna tjänare, måste vi inte bara utöva denna läkande kraft för andra, utan, vilket kanske är än viktigare, inom oss själva.”

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), ”Kristi helande kraft”, *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 51.

Älska mina fiender

Anonym

Jag kände till Herrens bud att älska andra, även våra fiender, men när jag såg på soldaten så älskade jag honom inte.

Jag växte upp i ett land som var ockuperat. De ockuperande soldaterna behandlade inte mitt folk väl. Många i min stad arresterades, slogs, sköts eller dödades av soldaterna utan någon uppenbar anledning. En dag när jag var 16 år kom soldaterna till mitt universitet och sköt en av eleverna i huvudet. De lät ingen ta honom till sjukhuset på två timmar. Den dagen började jag hata dessa soldater. Jag kunde inte förlåta dem för smärtan de hade orsakat mitt folk och jag kunde inte glömma bilden av den där eleven.

När jag som 25-åring blev medlem i kyrkan var det svårt att besöka kyrkan på grund av vägspärrar, utgångsförbud och andra reserestriktioner som påtvingats oss. Jag riskerade mitt liv när jag smög ut så att jag kunde ta del av sakramentet och vara tillsammans med andra sista dagars heliga. Det var svårt att vara den enda medlemmen i kyrkan i min familj och min stad. Jag ville vara med kyrkans medlemmar men soldaterna tvingade mig

att vända tillbaka nästan varje vecka.

En sabbatsdag när jag försökte ta mig förbi en kontrollpost, sade en soldat till mig att gick inte fick gå ut och krävde att jag gick hem. Jag såg på soldaten och kom att tänka på Frälsarens ord: ”Älska era ovänner” (se Matt. 5:43–44).

Jag insåg då att jag inte älskade den soldaten. Hatet jag kände som tonåring försvann efter det att jag blivit medlem i kyrkan, men jag älskade inte mina fiender. Frälsaren Jesus Kristus gav oss det här budet, men i mitt hjärta kunde jag inte älska de där ockuperande soldaterna. Detta besvärade mig i flera dagar, särskilt eftersom jag höll på att förbereda mig för att besöka templet just då.

En dag såg jag följande skriftställe: ”Be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare” (Moroni 7:48). Jag kände att Mormon talade till mig personligen och visade mig hur jag skulle älska andra.

Jag bestämde mig för att be min himmelske Fader om hjälp. Jag fastade och bad om hjälp för att kunna älska mina fiender. Jag märkte inte någon förändring på flera dagar, men min himmelske Fader förändrade gradvis mitt hjärta. Omkring ett år senare när jag försökte ta mig förbi en av vägspärrarna sade soldaten att jag inte kunde komma in. Den här gången kändes det annorlunda. När jag tittade soldaten i ögonen kände jag en stark kärlek till honom. Jag kände hur mycket min himmelske Fader älskade honom, och jag såg honom som ett Guds barn.

Nu vet jag, liksom Nephi, att Herren inte ger oss något bud utan att bereda en utväg för oss så att vi kan göra det som han befäller oss (se 1 Nephi 3:7). När Kristus befälde oss att älska våra ovänner så visste han att det var möjligt med hans hjälp. Han kan lära oss att älska andra om vi bara litar på honom och lär av hans stora exempel. ■

”Som alltid är Kristus vårt föredöme. Genom sina lärdomar och sitt liv visade han oss vägen. Han förlät de ogudaktiga, de vulgära, och de som sökte skada honom och ville honom illa” (Dieter F. Uchtdorf, ”De barmhärtiga skall få barmhärtighet”, Liahona, maj 2012, s. 76).

HUR LÄR VI OSS ATT FÖRLÅTA ANDRA?

President George Albert Smith (1870–1951) besvarar den frågan i kapitel 23 i *Kyrkans presidenters lärdomar*: George Albert Smith (2011):

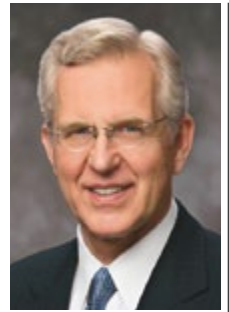
- ”Innan vi kommer in i vår Faders härlighet och kan glädja oss åt de välsignelser som vi hoppas få där genom vår trofasthet, måste vi leva efter tålmodets lag och vara förlåtande mot dem som begår en synd mot oss och ur våra hjärtan avlägsna varje agg mot dem.”
- ”När vi tar sakramentet vid Herrens måltid ... låt oss då från våra hjärtan rensa bort all ovilja mot varandra och mot våra bröder och systrar som inte tillhör kyrkan.”
- ”Må Mästarens ande bo i oss så att vi förlåter alla människor såsom han har befallt, inte bara med våra läppar utan att vi av hela vårt hjärta förlåter varje synd mot oss.”

Vem behöver du förlåta? Begrunda under bön en lämplig tid och plats där du kan prata med personen i fråga (eller personerna) och uttryck din kärlek och förlåtelse.

Äldste D. Todd
Christofferson

i de tolv
apostlarnas kворum

BYGG UPP DIN TRO PÅ Kristus

*Vi kan göra mycket för att påverka och utöka trons
gåva som vi har fått genom den Helige Anden.*

Aposteln Paulus ger oss den kanske mest kända definitionen av tro: "Tron är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man inte ser" (Hebr. 11:1). Alma tillägger att ting som vi hoppas på men som inte syns "är verkliga" (Alma 32:21).

Tro på Jesus Kristus är övertygelsen och tillförsikten om (1) hans status som Guds enfödde Son, (2) hans oändliga försoning och (3) hans bokstavliga uppståndelse — och allt vad dessa grundläggande realiteter innebär för oss.

Paulus tar med tro i sin lista över andliga gåvor (se 1 Kor. 12:9). Tro kommer genom Anden, men, som det står i Bible Dictionary: "Även om tro är en gåva, måste man vårda och söka efter den tills den växer från ett litet frö till ett stort träd." Vi kan göra mycket för att påverka och utöka trons gåva som vi har fått genom den Helige Anden.

Tro kommer genom att man lyssnar på Guds ord

Den första antydning om tro på Jesus Kristus kommer genom att man lyssnar på Guds ord

— Jesu Kristi evangelium. När den lärdomen ges och tas emot genom den Helige Anden, planteras "sanningens Ande" (se L&F 50:17–22), ett frö av tro på Kristus. Paulus undervisade romarna om detta när han förklarade att alla kan få trons gåva: "Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord" (Rom. 10:17). Med andra ord kommer tro genom att man lyssnar på budskapet som är ordet, eller Kristi evangelium.

När Mormon beskriver änglabetjäning säger han att det alltid har varit mönstret att tro kommer genom att man lyssnar på evangeliet:

"Och deras uppdrag består i att kalla människor till omvändelse och att uppfylla och utföra det verk som tillhör Faderns förbund, vilka han har slutit med människobarnen, och att bereda vägen bland människobarnen genom att förkunna Kristi ord för Herrens utvalda redskap så att de kan bära vittnesbörd om honom.

Och genom att så göra bereder Herren Gud vägen, så att övriga människor kan få tro på Kristus och så att den Helige Anden kan få

Tro kommer genom Anden, men, som det står i Bible Dictionary: "Även om tro är en gåva, måste man vårda och söka efter den tills den växer från ett litet frö till ett stort träd."

rum i deras hjärtan i enlighet med hans kraft. Och på så sätt uppfyller Fadern de förbund som han har slutit med människobarnen" (Moroni 7:31–32).

Med uppdrag att "bära vittnesbörd om honom" kallas, avskiljs och bemyndigas missionärer under apostoliska nycklar och myndighet. Därför räknas de bland "Herrens utvalda redskap". Med andra ord, som Herrens bemyndigade budbärare förmedlar de, genom att undervisa och vittna genom den Helige Andens kraft, tro på Kristus till dem som lyssnar på dem.

Ordet vi förkunnar, ordet som frambringar tro på Kristus, är Jesu Kristi evangelium, eller goda nyheter. Enkelt sagt är de goda nyheterna att döden inte innebär slutet för vår existens och att vår separation från Gud är temporär. Vi har en Frälsare, Jesus Kristus, Guds gudomlige Son, som genom sin försoning har övervunnit döden och helvetet, så att alla kan uppstå och alla som omvänder sig och döps i hans namn kan få en plats i Guds himmelska rike för evigt.

Tro kommer genom omvändelse

Omvändelse har en framträdande roll när det gäller att bygga upp tro på Kristus. Att ta emot Kristi ord frambringar den tro som behövs för omvändelse, och omvändelse ger i sin tur näring åt en växande tro. Mormon lärde: "Och [Kristus] har sagt: Omvänd er alla ni jordens ändar

och kom till mig och bli döpta i mitt namn och tro på mig, så att ni kan bli frälsta" (Moroni 7:34).

En vis missionär rådgör och ber till exempel med sin kamrat. De söker inspiration om vilken väg varje undersökare bör gå för att omvända sig. Missionärerna planerar sin undervisning därefter. De bestämmer under bön vilken inbjudan eller vilka inbjudningar de ska ge varje gång de kontaktar undersökaren. De bygger sina lektioner runt denna inbjudan och fastställer vilka lärdomar undersökaren behöver förstå för att kunna ta emot deras inbjudan.

Missionärerna bestämmer hur de ska undervisa om lärdomarna för att just den personen ska förstå bäst och få en övertygelse. De planerar sätt att använda alla tillgängliga resurser, bland annat hjälp från medlemmar, som hjälper undersökaren hålla fast vid sitt beslut att handla enligt principen eller budet i fråga. Detta sätt som missionärerna undervisar och vittnar på är sättet på vilket vi leder en undersökare genom omvändelseprocessen.

Tro kommer genom förbund

En annan viktig del av omvändelse är dop genom nedsänkning, varigenom vi börjar ta på oss Kristi namn. Många verser i skrifterna talar om dop till omvändelse eller omvändelsens dop (se Apg. 19:4; Alma 5:62; 7:14; Moroni 8:11; L&F 35:5–6). Dessa uttryck visar att läran om dop i vatten är det avslutande eller krönande steget

i omvändelseprocessen. Övergivandet av synd, tillsammans med vårt förbund att lyda fullkomnar vår omvändelse. Faktum är att omvändelsen inte är fullkomlig utan det förbundet. Med det kvalificerar vi oss för syndernas förlåtelse genom Jesu Kristi nåd, genom Andens dop (se 2 Nephi 31:17). Vidare kan dopförbunden tillämpas både på det förgångna och på framtiden: Varje gång vi uppriktigt omvänder oss förnyas förbundet och vi kvalificerar oss återigen för syndernas förlåtelse.

Vad har dessa förrättningar och de tillhörande förbunden att göra med att bygga upp tro? Tro på Kristus är en nödvändig förutsättning för att man ska kunna ingå gudomliga förbund, men förbunden stärker också ens tro på ett sätt som inget annat kan. Genom förbundet tillåter himlens store Gud sig själv att bindas till var och en av oss personligen (se L&F 82:10). Så länge vi håller förbunden vi ingått med honom är han förpliktigad att ge oss en plats i sitt rike och, med de högre förbunden, upphöjelse i det riket. Han är en Gud som har all makt och som inte kan ljuga. Således kan vi ha fullkomlig tro på att han kommer att uppfylla sina löften till oss. Genom våra förbund med Gud kan vi åtnjuta en tro på Kristus som är stark nog att hjälpa oss igenom alla svårigheter och prövningar, med vetskap om att vår frälsning är säkerställd i slutändan.

Tron kan öka

Det jag har sagt om att bygga tro på Kristus bland dem som undervisas av missionärerna gäller oss alla. Vår tro på Kristus kommer från Anden när vi hör Guds ord undervisas av dem som är hans bemyndigade tjänare, både levande och döda. När vi bygger på den grundvalen stärks vår tro genom våra i tro uppsända böner, som har blivit en del av vårt dagliga liv — och ibland en del av varje timme.

Genom att fortsätta mätta sig med Kristi ord i Mormons bok och andra skrifter stärks och fördjupas tron som har sitt ursprung i ordet. Omvändelse som har sina rötter i tro stärker ytterligare vår tro allteftersom lydnaden blir mer fullkomlig. Omvändelse förnyar vårt dop i vatten och i Anden och leder till förlåtelse för synder som begåtts, inte

bara före dopet utan också efter dopet. Att kristuslikt tjäna vår nästa är en viktig del av att hålla förbundet som stärker vår tro på Kristus. Med tiden märker vi att de utlovade välsignelserna för lydnad mot Gud faktiskt uppfylls i vårt liv och att vår tro bekräftas och stärks.

Tro är också en kraftprincip

Det jag har beskrivit hittills är en nivå av tro som består av andliga bekräftelser och som leder till goda gärningar, särskilt till lydnad mot evangeliets principer och bud. Detta är en sann tro på Kristus och den nivå som vi bör fokusera på när det gäller undersökarnas undervisning.

Men det finns en nivå av tro som inte bara styr vårt beteende utan också stärker oss så att vi kan förändra det som är och få saker och ting att hända som inte skulle hända annars. Jag talar om tro, inte bara som en handlingsprincip utan också som en kraftprincip. Paulus sade att detta var den tro varmed profeterna "besegrade ... kungariket, skipade rätt, fick löften uppfyllda, täppte till lejons gap, släckte rasande eld och undkom svärdsegg. De var svaga men blev starka, de blev väldiga i strid och drev främmande härar på flykten [och kvinnor] fick tillbaka sina döda genom uppståndelse" (Hebr. 11:33–35). Dessa var storslagna bedrifter — men på sätt och vis inte mer storslagna än att övervinna ett allvarligt missbruk eller ett annat jämförbart hinder för omvändelse och dop.

Nyckeln till att få kraft genom tro är att lära, fråga och handla enligt Guds vilja. "Kristus har sagt: Om ni har tro på mig skall ni få kraft att göra vad jag än finner lämpligt" (Moroni 7:33).

Men han ger följande varning: "Om ni ber om något som inte är lämpligt för er, skall det leda till er fördömelse" (L&F 88:65).

Din tro på Kristus växer på ett underbart sätt när du dag för dag söker efter att få veta och göra Guds vilja. Tro, som redan är en handlingsprincip i dig, blir då också en kraftprincip. ■

Från ett tal under ett seminarium för nya missionspresidenter i Provo, Utah den 23 juni 2011.

Sprid evangeliet

GENOM ATT BJUDA PÅ DIG SJÄLV

Det bästa sättet att sprida evangeliet är att leva efter det.

Stephanie J. Burns och Darcie Jensen

För vissa av oss faller det sig naturligt att prata om evangeliet. Men för många av oss är det inte så lätt. Faktum är att vi kanske till och med är rädda för att öppna oss för vänner, familjemedlemmar eller grannar och prata om evangeliet, fastän vi vet hur viktigt det är att göra det.

Och ibland när vi tänker på missionsarbete så fokuserar vi för mycket på metoden, aktiviteten eller resultatet i stället för att inrikta oss på att hjälpa personen. Problemet är att alla ansträngningar där man förlorar personen ur sikte kan göra att dessa ansträngningar känns forcerade eller förstådda.

Det kanske finns ett bättre sätt.

Det sättet är att vi blir mer omvända till evangeliet — som individer — och låter vårt exempel och våra vänliga ord öppna vägen. Ju mer omvända vi blir, desto bekvämare blir vi med vår religion, och vi börjar få en allt starkare önskan om att andra ska få åtnjuta evangeliets välsignelser. När det händer blir det mer naturligt att prata om evangeliet.

Faktum är att vi kanske inte ens inser att vi delar med oss av evangeliet. När vi ökar nivån av vårt trofasta lärjungeskap blir det svårt att ignorera effekten det har på våra handlingar, vårt tal och till och med vårt ansikte. "Andra ser ... era goda gärningar", säger äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum. "Era ögon kan stråla med Herrens ljus. Med den strålgansen är det bäst att ni är beredda att svara på frågor."¹

Levande vittnesbörd

I *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* står det: "Frälsaren har visat vägen. Han var det fullkomliga exemplet, och han uppmanar oss att vara som han är (se 3 Nephi 27:27)."² När medlemmarna lär sig mer om Kristus och försöker införliva hans egenskaper i sitt liv genom kraften i hans försoning, blir de mer lika Kristus och får således större förmåga att leda andra till honom.³

En nyomvänd från Washington i USA säger att allt som krävdes för att hon skulle bli intresserad av evangeliet var att tillbringa tid

med medlemmarna. "Det var omöjligt att ignorera glädjen de utstrålade och hur jag kände mig när jag var med dem", säger hon. "De predikade inte för mig om Gud. Det var helt enkelt en del av dem: deras livsstil, deras val, deras handlingar och reaktioner. Medan jag iakttog dem sade jag till mig själv: 'Det är så jag vill leva. Det är där jag vill vara i livet.'"

När vi bli mer bekväma med evangeliets inflytande i vårt liv blir det lättare att prata om det inflytandet, både därför att vi har en del att berätta om och därför att vi kan säga vad det budskapet har gjort för oss.

Miriam Criscuolo från Italien upptäckte att trots att hon blivit god vän med en granne så visste hon fortfarande inte hur hon skulle börja prata om evangeliet. "Vi tillbringade

mycket tid tillsammans, men modet att prata med min nya vän om evangeliet, fastän jag visste att det var min plikt, svek mig", säger hon.

Men när evangeliet kom upp naturligt i ett samtal började saker och ting hända. Miriam minns: "Det var min dotter som väckte min väns nyfikenhet när hon visade henne ett primärprojekt. 'Vad är Primär?' frågade hon. Från den frågan föddes ytterligare hundra. Jag fick veta att min vän hade letat efter något i flera år. Jag sade till henne att den sinnesfrid hon letade efter fanns i vår kyrka.

Hon blev senare medlem i kyrkan. Hon var ett svar på mina böner om hur man hittar ett sätt att berätta om evangeliet och visar mina barn vad man kan göra."

SÄG LITE MER

”För många år sedan bodde och arbetade vår familj bland människor som i stort sett inte tillhörde vår religion. När de frågade oss vad vi hade gjort på helgen försökte vi ... berätta om andliga upplevelser vi hade haft tillsammans som familj på helgen — till exempel vad en ungdom hade sagt på sakramentsmötet om normerna i *Vägledning för de unga* eller hur vi hade berörts av vad en ung man sade som skulle gå ut som missionär.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Att stå på vägen till Damaskus och vänta”, *Liahona*, maj 2011, s. 76.

Var en vän först

Liksom Miriam känner vi oss ibland förpliktade att dela med oss av evangeliet och upptäcker att denna plikt känsla kan leda till forcerade, obekväma samtal. Dessutom kan ansvarskänslan överväldiga oss och hämma vår förmåga att förklara evangeliets principer på ett bra sätt.

Det är troligare att lyckade missionärsmöjligheter infinner sig när medlemmarna bara är goda, sanna vänner till andra. Som äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum har sagt: ”Om vi från början berättar om vårt medlemskap i kyrkan ... förstår [vänner och bekanta] att evangeliet är en del av oss.”⁴

Att ta med evangeliet i existerande vänskapsrelationer i stället för att basera en vänskapsrelation på att man ska dela med sig av evangeliet kan öka framgången med missionärsarbete. Eliana Verges de Lerda, en medlem i kyrkan i Argentina, träffade sin vän Anabel när båda var sex år gamla. Deras vänskap blev allt starkare när de gick i skolan tillsammans. Under den tiden dolde Eliana aldrig det faktum att hon var medlem i kyrkan.

”Det kändes bra att prata om evangeliet med Anabel, trots att vi inte hade samma tro”, säger hon.

När flickorna var 14 år gamla gick Anabel med på att lyssna på missionärerna, men hon bestämde sig för att inte döpas.

Eliana var besviken, men det hindrade henne inte från att fortsätta vara hennes vän. Det hindrade dem inte heller från att prata om evangeliet. Några år senare bad Eliana Anabel att följa med till seminariet. Under lektionen kände Anabel Anden mycket starkt. När Eliana förberedde sig för att besöka templet några dagar senare, sade Anabel till henne: ”Jag lovar att följa med dig nästa

gång.” Anabel döptes en kort tid senare.

Anabels omvändelse tog inte några dagar. Den tog flera år. Processen var möjlig därför att Eliana var hennes vän först — oavsett om Anabel var intresserad av att ta emot evangeliet eller inte.

Lyssna med kärlek

En sådan vänskap som Eliana och Anabel har börjar ofta när två personer upptäcker att de har liknande intressen, normer eller annat gemensamt. Vänskapen fördjupas när de delar upplevelser, känslor och kärlek. Och kärlek är förstås det centrala i det återställda evangeliet.

Vi som medlemmar i kyrkan kan uttrycka kristuslik kärlek när vi tillbringar tid med våra vänner — genom aktiviteter, tjänande och samtal. Faktum är att många letar efter just en sådan vän.

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum har gett oss följande råd med tanke på vårt umgänge med andra: ”Kanske ännu viktigare än att tala är att lyssna. De här människorna är inte livlösa föremål förklädda till dopstatistik. De är Guds barn, våra bröder och systrar, och de behöver det vi har. Var äkta. Sök uppriktigt kontakt med dem. Fråga de här vännerna vad som betyder mest för

dem ... Och lyssna sedan ... Jag lovar dig att *något* i det de säger *alltid* belyser någon sanning inom evangeliet som du kan bära vittnesbörd om och berätta mer om.”⁵

Vi behöver inte bombardera våra vänner med evangeliet. Vi behöver bara vara goda vänner och inte rädsla för att berätta om evangeliet när möjligheter uppenbarar sig. Satan använder rädsla för att försöka hindra medlemmarna från att bära sitt vittnesbörd. Den starka känslan kan vara förlamande. President Uchtdorf har sagt: ”Några skulle hellre dra en handkärva över prärien än att föra ämnet tro och religion på tal med [sina] vänner ... De oroar sig över vad folk ska tycka eller att det kan skada deras relationer.” Han fortsätter: ”Så behöver det inte vara eftersom vi ju kommer med ett glatt budskap — ett glädjebudskap!”⁶

Profeten Mormon lärde: ”Fullkomlig kärlek driver ut all fruktan” (Moroni 8:16). När vi följer evangeliet mer fullkomligt kan vi få bort rädslan genom att ersätta den med kristuslik kärlek — mot våra vänner, vår familj och våra grannar. Den kärleken stärker vår naturliga förmåga att dela med oss av evangeliet.⁷

Sprida evangeliet på ett naturligt sätt

Vår himmelske Faders barn behöver det perspektiv som evangeliet ger. För medlemmar som följer evangeliets mönster står deras liv som ett vittne om Kristi kärlek. När medlemmar fokuserar på att aktivt bli mer som Jesus Kristus genom att bygga meningsfulla vänskapsrelationer och utveckla kristuslik kärlek så blir missionsarbete en naturlig följd av vilka de har blivit. När medlemmarna arbetar på att visa vilka de är kan de få tröst och vägledning av Frälsarens ord till sina lärjungar: ”Jag har bett för dig att din tro inte skall bli om intet. Och när du en gång har vänt tillbaka, så styrk dina bröder” (Luk. 22:32). ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Var ett föredöme för de troende”, *Liahona*, nov. 2010, s. 48.
2. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 115.
3. Se *Predika mitt evangelium*, s. 115.
4. M. Russell Ballard, ”Att skapa ett hem där evangeliet sprids”, *Liahona*, maj 2006, s. 86.
5. Jeffrey R. Holland, ”Stå såsom vittnen om mig”, *Liahona*, juli 2001, s. 16.
6. Dieter F. Uchtdorf, ”Att stå på vägen till Damaskus och vänta”, *Liahona*, maj 2011, s. 76.
7. Se Barbara Thompson, ”Se upp för avståndet”, *Liahona*, nov. 2009, s. 120.

många städer i USA samt en internetkomponent. På Mormon.org återger sista dagars heliga personliga berättelser och besvarar dussintals frågor, till exempel ”Är mormoner kristna?” och ”Vad tror mormonerna om Bibeln?”

Rochelle Tallmadge från Texas, USA, säger: ”Jag hade bett om missionärsupplevelser och fick ett telefonsamtal från någon som ville veta om jag var intresserad av det här nya Mormon.org-programmet.

”Eftersom mina pojkar har

handikapp har de flesta kommentarerna på webbsidan kommit från personer som antingen själva har handikapp eller som tillhör en familj där någon har handikapp. Den mest spännande upplevelsen var med Mia. Hon bor i Oslo och är rullstolsbunden. Hon sökte på Mormon.org efter information om handikapp och hittade vår video. Den berörde henne djupt. Hon kontaktade missionärerna, vi hade kontakt hela sommaren, och hon döptes i mitten av augusti. Vi ser det båda som ett underverk att Herren kunde sammanföra oss över ett stort hav.”

KRAFTEN I ”JAG ÄR MORMON”

”Jag är mormon”-kampanjen som startades 2010 har varit ett enkelt och bra sätt för kyrkans medlemmar att berätta om sina känslor för vad de tror på. Kampanjen har bestått av teve- och affischreklam i

FÖLJER PROFETENS

Äldre missionärer runtom i världen berättar om de stora belöningar som kommer av att övervinna hinder för att gå ut som missionär.

Kendra Crandall Williamson

Chanta och Sounthara Luangrath satt hemma hos sig i Kalifornien och undrade vad de skulle göra. De hade förberett sina fyra barn för att gå ut som missionärer och nu förstod de att det var deras tur. Beslutet var svårare än de hade väntat sig: De skulle sakna sina barnbarn så mycket! De var också oroliga för några hälsoproblem.

Och vad skulle de göra med sitt hem och sina tillhörigheter när de var borta?

Paret Luangraths oro över att verka som missionärer är inget unikt för dem. Faktum är att äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum har fastställt fyra kategorier av hinder för äldre missionärspär: rädslan, oron för familjen, tveksamheten om lämpligaste sättet att verka och ekonomin.¹

Det krävs stor tro för att övervinna dessa

UPPMANING

”Vi behöver många, många fler äldre missionärspär ... Stå till förfogande att lämna hemmet och verka som heltidsmissionärer. Det är inte ofta i livet som ni kan åtnjuta den ljuva anden och tillfredsställelsen som kommer av att tillsammans tjäna i Mästarens verk på heltid.”

President Thomas S. Monson, ”Vi möts tillsammans igen”, Liahona, nov. 2010, s. 6.

Chanta och Sounthara Luangrath, som flyttade till Kalifornien i USA, pekar på Laos – landet där de föddes och växte upp och där de nu verkar som missionärer.

hinder, något som paret Luangrath visade när de hörde president Thomas S. Monsons uppmaning om fler missionärer under generalkonferensen i oktober 2010. ”Anden var så stark”, minns de. ”Vi ville följa profeten så vi skickade in vår missionärsansökan.”

Broder och syster Luangrath kallades att verka som välfärdsmissionärer i Laos, landet där de föddes, växte upp och gifte sig. Deras oro bleknade när de förberedde sig för att tjäna: Familjen

Överst till vänster: Äldre missionärer, som verkar i Salt Lake City i Utah, USA, hjälper flyktingar från olika länder anpassa sig till sitt nya hem, bland annat familjen Ntabwoba från Rwanda som nyligen beseglades i templet.

Sondra Jones verkade bland kvinnorna på Marshallöarna (till vänster, med sin make Neldon).

stöttade dem, de löste sina hälsoproblem, och gjorde i ordning sitt hem för uthyrning. De kände tillit i att göra det som Frälsaren hade befallt: "Gå, och ta upp ditt kors och följ mig" (se Mark 10:21, King James Version).

Äldre personer kan verka som missionärer på många sätt och på många platser. Som följande berättelser visar kan äldre personer, oavsett om de verkar på hel- eller deltid, som

Martha Marin (längst till höger) verkade som heltidsmissionär i arbetsförmedlingscentret i Puebla i Mexiko.

par eller ensamstående, i sitt eget eller i ett främmande land, trofast övervinna hindren som står i deras väg.

Övervinna rädslan

*"Rädslan för det okända, eller rädslan för att inte ha de förväntade kunskaperna i skrift-erna eller språkkunskaperna, kan göra att man tvekar att gå ut som missionär. Men Herren har sagt: 'Om ni är redo skall ni inte frukta' (L&F 38:30). Ert liv är er förberedelse ... Gå bara ut och var er själva."*²

Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kvorum

Rädsla kan hämma missionsarbetet. Vissa är rädda att de inte har de nödvändiga färdigheterna och kunskapen som krävs för att tjäna. Andra oroar sig för att bo i ett annat område av världen eller för att arbeta med personer som de inte känner.

Syster Martha Marin från Veracruz i Mexiko mötte några av sina rädslor när hon verkade på heltid i arbetsförmedlingscentret i Puebla i Mexiko. Hon kände sig illa till mods över att behöva använda datorer, en viktig del av arbetsförmedlingscentret. Men med hjälp och stöd av sin kamrat och de andra hon arbetade med, lärde hon sig det hon behövde kunna. "Det hindret har blivit en välsignelse", säger hon. "Jag vet att jag inte är ensam i det här arbetet."

Syster Sondra Jones från Utah i USA, kallades att verka på Marshallöarna med sin make Neldon. "Jag var livrädd för det som jag skulle göra. Jag har aldrig känt mig bekväm med att försöka undervisa om evangeliet", säger hon. Efter att i början ha känt att hon inte hade något att bidra med, bestämde hon sig för att fokusera på sina talanger och förmågor. Hon lärde sig älska folket på Marshallöarna och tjänade dem genom att klippa hår och lära dem att sy.

Efter arton månader beräknade hon att hon hade gjort omkring 700 klippningar. Genom att ivrigt dela med sig av sina talanger kunde

hon tjäna och bygga relationer med hundratals personer, bland annat medlemmar i kyrkan, undersökare och andra invånare i kommunen.

Lösa familjeproblem

*"Finns det en större gåva som far- och morföräldrar kan ge sina efterkommande än att säga i ord såväl som i handling: 'I vår familj är vi missionärer!'"*³

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum

Tanken på att lämna barn med svårigheter eller växande barnbarn känns outhärdligt för många. Ändå upptäcker missionärerna att deras tjänande stärker familjen på sätt som de inte hade väntat sig.

Raymond och Gwen Petersen från Wyoming i USA, har varit ute fyra gånger som missionärer. När de åkte ut som missionärer andra gången — återigen till Samoa — var det först en utmaning för deras barn som inte förstod varför föräldrarna behövde åka ut som missionärer *en gång till*.

Familjen insåg snabbt vilka stora välsignelser som kom av deras tjänande. "Det hade gått så bra för dem alla!" säger syster Petersen. "Ett par som inte hade kunnat få barn välsignades med en pojke, ett annat barn blev mirakulöst botat från cancer, ytterligare ett par som hade problem med sitt barn såg stor framgång och andra hade sitt bästa år med sina företag."

Deras flitiga arbete har lämnat ett spår igenom släktlinjen. "Vi har fyra barnbarn som verkar som missionärer just nu och de har sagt att vi inspirerade dem till att åka ut", säger syster Petersen. "Vad kan vara mer givande än det?"

Tveksamheten om lämpligaste sättet att verka

"Jag förundras ständigt över hur den Helige Anden parar ihop varje missionärspars

Raymond och Gwen Petersen verkade som missionärer bland de samoanska sista dagars heliga två gånger.

*egenskaper och behov med missionärsarbetets olika förhållanden världen över."*⁴

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum

Äldre missionärer behövs i arbetsförmedlingscentrer, missionskontor, släktforskningscentrer, tempel och informationscentrer, bland annat. De som vill gå ut som missionärer kan ange önskemål om var de skulle vilja tjäna, men i slutändan kommer kallelsen från

George och Hine Chase verkade som ledare för humanitär hjälp i Papua Nya Guinea.

FÖRÄNDRINGAR I RIKTLINJERNA FÖR MISSIONÄRER

- Missionärspär kan välja att verka 6, 12, 18 eller 23 månader.
- Boendekostnaderna för äldre par överstiger inte 1 400 dollar per månad.
- Äldre missionärer kan återvända hem för viktiga familjehändelser (i upp till 10 dagar) på egen bekostnad.

För mer detaljerad information, se <http://lds.org/church/news/changes-in-senior-missionary-rules>.

Herren, genom hans profet. Herren vet vilket det rätta missionärstillfället är för varje villig ensamstående syster eller par.

George och Hine Chase från Nya Zeeland upptäckte att deras missionskallelse var helt rätt för dem. De blev glatt överraskade när så många av deras yrkes- och familjetalanger hjälpte dem att utföra humanitärt arbete i Papua Nya Guinea.

Äldste Chase hade varit snickare och kunde hjälpa till att bedöma och organisera sådana projekt som att bygga vattenbrunnar. Syster Chase hade arbetat på kontor i 18 år. ”Mina kunskaper i fråga om administration och datorer var ovärderliga”, säger hon. Hon och äldste Chase använde sina kombinerade förmågor och ordnade ett program med yrkesvalskurser. De hjälpte de lokala invånarna att lära sig om tidsplanering, organisering, ledarskap, hygien och kommunikation.

Tillsammans använde paret Chase den erfarenhet de fått genom sina kallelser i kyrkan och — mest av allt — genom att vara föräldrar. När broder och syster Chase arbetade

för att distribuera skolmaterial och förbättra spädbarnsvården, hjälpte deras föräldraerfarenhet dem att förstå de svårigheter som familjer och skolor i området hade.

Ta hand om ekonomin

”Rådgör med er familj och er biskop eller grens-president. När Herrens tjänare blir insatta i er situation kommer ni att kunna få del av de eviga välsignelserna som kommer av att verka som heltidsmissionär.”⁵

Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum

Många par är rädda att de inte ska ha tillräckligt med pengar för att verka som missionärer. De tänker på utgifter i fråga om boende, sjukvård och bostad och undrar hur de ska ha råd med allt. Kyrkans ledare inser att dessa är uppriktiga bekymmer och har ändrat riktlinjerna för att lätta på bördan (se texten i kolumnen till vänster). Ändå krävs det tro, noggrann planering och en del uppoffringar för att ta hand om ekonomiska angelägenheter.

Leonard och Vera Chisango från Zimbabwe upplevde svårigheter trots att de hade planerat noga. De hade förberett sig för att gå ut som missionärer under hela äktenskapet, och de visste att deras pensioner och investeringar kunde försörja dem under deras första mission i templet i Johannesburg i Sydafrika. Men medan de tjänade i templet gick det plötsligt nedåt med ekonomin och deras investeringar förminskades kraftigt.

Med hjälp av sin familj kunde paret Chisango stanna kvar som missionärer. Välsignelserna som den uppoffringen gav var glädjande: Det gick bra för deras sons företag, deras dotter befordrades på sitt jobb och deras barn lärde sig att arbeta tillsammans för att stötta sina föräldrar.

Många äldre missionärer vittnar om att tjänandets välsignelser mer än väl uppväger

Peter och Kelly Sackley verkade på områdeskontoret i Hongkong.

de timliga kostnaderna. Äldste Peter Sackley, en kanadensisk missionär som verkade tillsammans med sin hustru Kelly på områdeskontoret i Hongkong, sammanfattar många känslor: "Jag har gått från ett betalat jobb till ett välsignat jobb."

Övervinna hinder genom att bygga tro

*"Många enkla sista dagars heliga är rädda att de inte är kvalificerade för missionärstjänst. Men till sådana tänkbara missionärer har Herren gett följande försäkran: "Tro, hopp, kärlek och barmhärtighet, med blicken endast fäst på Guds ära, dugliggör honom till detta verk."*⁶

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum

För att övervinna de fyra hindren mot missionärstjänst för äldre missionärer föreslår äldste Hales ett enkelt botemedel: "Ha tro, för Herren vet var ni behövs."⁷ Tro övervinner rädsla, stärker familjer, hjälper en äldre missionär att hitta rätt missionärstillfälle och hjälper till att ge tröst när det gäller ekonomin.

För många år sedan växte en sådan tro hos en ung polsk flicka, Stanislaw Habel. Senare i livet ledde hennes tro till att hon tog emot det återställda evangeliet och att hon sedan som vuxen verkade som släktforskningsmissionär i Utah.

Syster Habels tjänande har lärt henne en väl dold hemlighet: "En mission gör folk yngre." Hon ler och säger: "När man glömmer sina hinder så lär man sig att vara tacksam. Man lär sig att bli mer lik Kristus genom att tjäna andra, och det är en förberedelse för att leva hos vår himmelske Fader. En mission kan förändra livet för en äldre person."

Och det gör det verkligen, liksom livet för de personer som de ödmjukt tjänar. ■

Äldre missionärer verkar på många olika sätt runtom i världen. Gå till liahona.lds.org för att läsa fler berättelser.

Leonard och Vera Chisango verkade i templet i Johannesburg i Sydafrika (till höger).

SLUTNOTER

1. Se Robert D. Hales, "Missionärspår: En tid att tjäna", *Liahona*, juli 2001, s. 28–31.
2. Se Robert D. Hales, *Liahona*, juli 2001, s. 29.
3. Jeffrey R. Holland, "Modigt skall vi kämpa", *Liahona*, nov. 2011, s. 46.
4. Richard G. Scott, "Det är dags att gå ut som missionär!" *Liahona*, maj 2006, s. 89.
5. Robert D. Hales, "Missionärspår: Välsignelser genom offer och tjänande", *Liahona*, maj 2005, s. 40.
6. Se Russell M. Nelson, "Seniormissionärer och evangeliet", *Liahona*, nov. 2004, s. 81.
7. Se Robert D. Hales, *Liahona*, juli 2001, s. 31.

"Det finns förmodligen inget bättre sätt att uttrycka sin tacksamhet mot den Allsmäktige på än att verka som heltidsmissionär."

Äldste Leonard Chisango, Zimbabwe

Stanislaw Habel hjälper besökare i släkthistoriska biblioteket i Salt Lake City i Utah, USA.

VÄLSIGNELSENA AV ATT FOKUSERA PÅ TEMPLET

”Och beträffande själens tillstånd mellan döden och uppståndelsen: Se, det har tillkännagivits för mig av en ängel att alla människors andar, så snart de skiljs från den dödliga kroppen, ja, alla människornas andar, vare sig de är goda eller onda, tas hem till den Gud som gav dem liv.”

Alma 40:11

Det finns inget härligare arbete än att bygga en evig familj — och det arbetet har sin fullbordan i Herrens hus.

Joshua J. Perkey

Kyrkans tidningar

Få saker i livet påverkar oss djupare än när vi förlorar en närstående. Biskop Richard Rodriguez och hans hustru Ruth har drabbats av en sådan förlust. Men med ögon som ser och öron som hör och genom templets heliga förrättningar, har de mött denna prövning med tro, vilket har fört dem närmare Frälsaren, till glädje och till frid.

Hur hanterar man en sådan förlust?

Richard och Ruth träffades när de arbetade för ett företag som producerade cement i Azogues, en liten stad i Anderna, inte långt från Cuenca i Ecuador. Richard var omvänd till kyrkan. Han blev medlem tillsammans med sin mor och bror några år tidigare. Då var Ruth ännu inte medlem.

”När jag hade träffat Ruth kunde jag inte lämna henne”, säger han och ler.

De gifte sig 1996. Bara några månader senare dog Ruths far.

”Hans död blev orsaken till en allvarlig depression i mitt liv”, förklarar Ruth. ”Man kommer aldrig över förlusten av en närstående. Man känner alltid av förlusten.”

År 2001 dog Richards mor. Återigen ledde förlusten till stor sorg. Men under årens lopp hade Richard mognat i sin kunskap och i sitt vittnesbörd om evangeliet, och det gav ett tröstande perspektiv.

”Tack vare evangeliet”, säger han, ”förstod jag lite om hur det var för min mamma. Jag läste Alma 40:11 för Ruth och förklarade vad som händer med anden när den lämnar kroppen. Det var till stor tröst för oss båda.”

Värdesätta handlingsfrihet

Ruth var ändå inte intresserad av kyrkan men hon var vänlig mot kyrkans medlemmar och missionärer. ”Jag kände helt enkelt inget behov av att byta religion”, säger hon.

Richard bestämde sig för att inte pressa henne. ”Varje gång vi pratade om kyrkan slutade samtalet illa”, säger han.

”Och när jag pressade henne gick det illa. Så jag slutade. Jag ville inte göra så mot henne.”

På hösten 2001 bjöd missionärerna in Ruth till en doggudstjänst. Hennes beslut att tacka ja till inbjudan förändrade allt.

På doggudstjänsten bar systemen som hade döpts sitt vittnesbörd. ”Hon talade om underverken som hade hänt i hennes liv sedan hon hade hört talas om kyrkan — underverk som hade med hälsa, välmående och styrka att göra”, minns Ruth. ”Den här systemen levde ensam men hade ändå ett sådant vittnesbörd.”

Ruth undrade hur en kvinna som haft så svåra prövningar kunde ha en sådan tro. Den frågan och det faktum att Ruth hade tackat ja till att komma på dopet, berörde hennes hjärta och förberedde henne för att ta emot ett vittnesbörd av Anden.

”Det var då jag fattade beslutet att döpas. Senare när Richard och jag var ensamma sade jag: ’Richard, vad tycker du om att jag döper mig i december?’ Och så blev det. Jag kände redan till kyrkan och evangeliet. Men jag behövde få höra lektionerna av missionärerna.”

”Gud förbereder folkets hjärtan”, tillägger Richard. ”Vi kan göra en del själva. Jag gjorde en hel del, men det var inte förrän Ruth var redo som det här hände.”

Ruth håller med: ”Jag hade många svårigheter att klara av när vi hade gift oss. När jag äntligen hade gjort det insåg jag att jag inte behövde vänta på ett annat underverk i mitt liv. Jag var redo att döpas.”

”Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar.”

”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

Ovan: Richard och Ruth Rodriguez med sina barn (från vänster): Maria Judith, Jorge, Richard Jr och Freddy. De beseglades i templet i Guayaquil i Ecuador (till höger).

Möta prövningar med tro

Ruths dop i december 2001 ledde till att de ändrade fokus i fråga om familjen. Med den förändringen kom en andlig styrka och välsignelser som har väglett dem sedan dess.

”Vi beseglades i templet den 28 juni 2003”, säger Richard. ”Tack vare det har vi fått många välsignelser. Våra två första barn beseglades till oss, och de två som kom därefter föddes inom förbundet. Våra barn är en välsignelse.”

Richard förklarar att de har fått harmoni i hemmet genom att tjäna trofast i kyrkan: ”Min hustru och jag är jämbördiga. Vi har mött utmaningar och prövningar, men har gått igenom dem enade. Vi tror på samma

”Den gudomliga lyckalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.”

”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

saker. Eftersom vi har beseglats i templet vet vi att Herren hjälper oss om vi uthärdar trofast.”

Fokusering på templet förändrar församlingen

När Ruth döptes tillhörde bara 25 medlemmar det som då var Azoguez gren. Nu är det en församling och det är ofta 75 eller fler medlemmar närvarande på sakramentsmötet.

”Vi stärker enskilda när vi stärker familjer”, säger Ruth. ”När medlemmarna håller buden och lyssnar på allt som ledarna undervisar oss om så stärker vi familjerna och församlingen. Det är som om varje familj är en del av cementet som håller ihop församlingen så att den kan växa.”

Som biskop har Richard främjat ansträngningar för att stärka familjen genom att ingå och hålla tempelförbunden och ofta besöka templet. Ett bevis på denna betoning är församlingens tempelresor till templet i Guayaquil som ligger fem timmar bort.

”Vi besöker templet som en församling så ofta vi kan”, säger Ruth. ”Vårt mål är att varje familj ska beseglas i templet.”

Familjerna växer andligen av att besöka templet och beseglas”, säger Richard. ”Under de senaste åren har ett flertal familjer beseglats. Och nu förbereder de egna släktnamn och utför förrättningar för sina förfäder. De som gör det har utvecklat en större hängivenhet mot Jesu Kristi evangelium och funnit större lycka. Templet har förändrat medlemmarnas vision.”

Fokusering på templet förändrar individer

Genom heliga, personliga upplevelser har familjen Rodriguez fått ett starkt, personligt vittnesbörd om templets förbund och om

vikten av att utföra ställföreträdande arbete för förfäder.

”Vi har gjort arbetet för mina farbröder och fastrar, syskon till min far”, säger Ruth. ”Vi har känt att vi ska utföra arbetet för vår släkt själva. Jag vet att det ställföreträdande arbetet vi gör är sant. Jag känner stor frid tack vare arbetet vi har kunnat göra för våra förfäder. Det har varit ett mycket speciellt arbete.”

Richard vittnar: ”Jag tycker om att utföra tempelarbete för dem som väntar. Det här är ett arbete som vi utför hela livet. Det är det här vi vill göra.”

Tack vare att de har besökt templet har deras familj förändrats. ”När vi hade beseglats i templet förändrades allt radikalt”, säger Ruth. ”Vår andliga styrka har växt.”

Richard instämmer: ”För vår familj har det inneburit större enighet, och vetskapen om att familjebandet, som i slutändan är början och slutet på allting, ger oss styrkan att fortsätta framåt. Vi får alla prövningar i livet. Men med fokuseringen som templet ger oss kan vi möta framtiden på ett annat sätt. Att kunna dela med sig av dessa välsignelser — och särskilt att hjälpa andra familjer göra detsamma — ger oss stor glädje i livet. Jag känner en större hängivenhet hemma.”

Richard tycker att familjens beslut att förbereda sig för templet, ta emot förrättningar, beseglas och sedan återvända för att utföra ställföreträdande arbete för deras förfäder har varit en av deras största välsignelser. ”När vi utövar tro och tar emot Jesu Kristi återställda evangelium, och särskilt när vi besöker templet för att ta emot templets beseglande och frälsande förrättningar genom prästdömet, förändras liv”, säger han. ”Den som har tagit emot templets förbund är inte längre densamma.” ■

VERKSAMMA PERSONER

”I den stora mängden av alla Guds skapelser finns det ‘ting som verkar och ting som påverkas’ (2 Nephi 2:14). Som vår himmelske Faders barn har vi välsignats med handlingsfrihet, förmågan och kraften att handla av oss själva. Begåvade med handlingsfrihet är vi verksamma personer, och vi ska huvudsakligen verka och inte bara påverkas — särskilt när vi söker ‘lärdom ... genom studier och även genom tro’ (L&F 88:118)”.

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, ”Vaka och håll ut”, *Liahona*, maj 2010, s. 42.

HUR Kristi lärjungar LEVER I TIDER AV krig och våld

*Principer från
Mormons bok
hjälper oss leva
med tro och
hopp under
svåra tider.*

Ovan: Nephi fick uthärda att vara bunden i fyra dagar tills Laman och Lemuel omvände sig och lösgjorde honom (se 1 Nephi 18:9–21). Till höger: Ingen av de 2 000 unga männen i Helamans armé dödades i strid (se Alma 56:44–57).

David Brent Marsh

Prästadömetts avdelning

Vi lever i en tid av omfattande krig och våld. Nyhetskällor rapporterar händelser i samband med dessa hemska tilldragelser varje dag. Herrens profet, president Thomas S. Monson, sade: ”Vi har kommit till jorden i orostider.”¹ Han bekräftar vad president Gordon B. Hinckley (1910–2008) sade: ”Vi lever i en tid när hatiska människor utför hemska och föraktliga dåd. Vi lever i en tid av krig.”²

Detta är allvarligt, men det borde inte vara överraskande. Skrifterna lär att i de sista dagarna ska Satan ”strida” (Upp. 12:17) mot de trofasta och att ”friden skall tas bort från jorden” (L&F 1:35).

Gud såg vår dag och kallade profeten Joseph Smith att föra fram Mormons bok för att hjälpa oss (se L&F 1:17, 29; 45:26). Av de 239 kapitlen i Mormons bok handlar 174 (73 procent) om krig, terrorism, mord, politiska intriger, hemliga sammansvärjningar, hot, familjesammandrabbningar och andra hotfulla situationer.

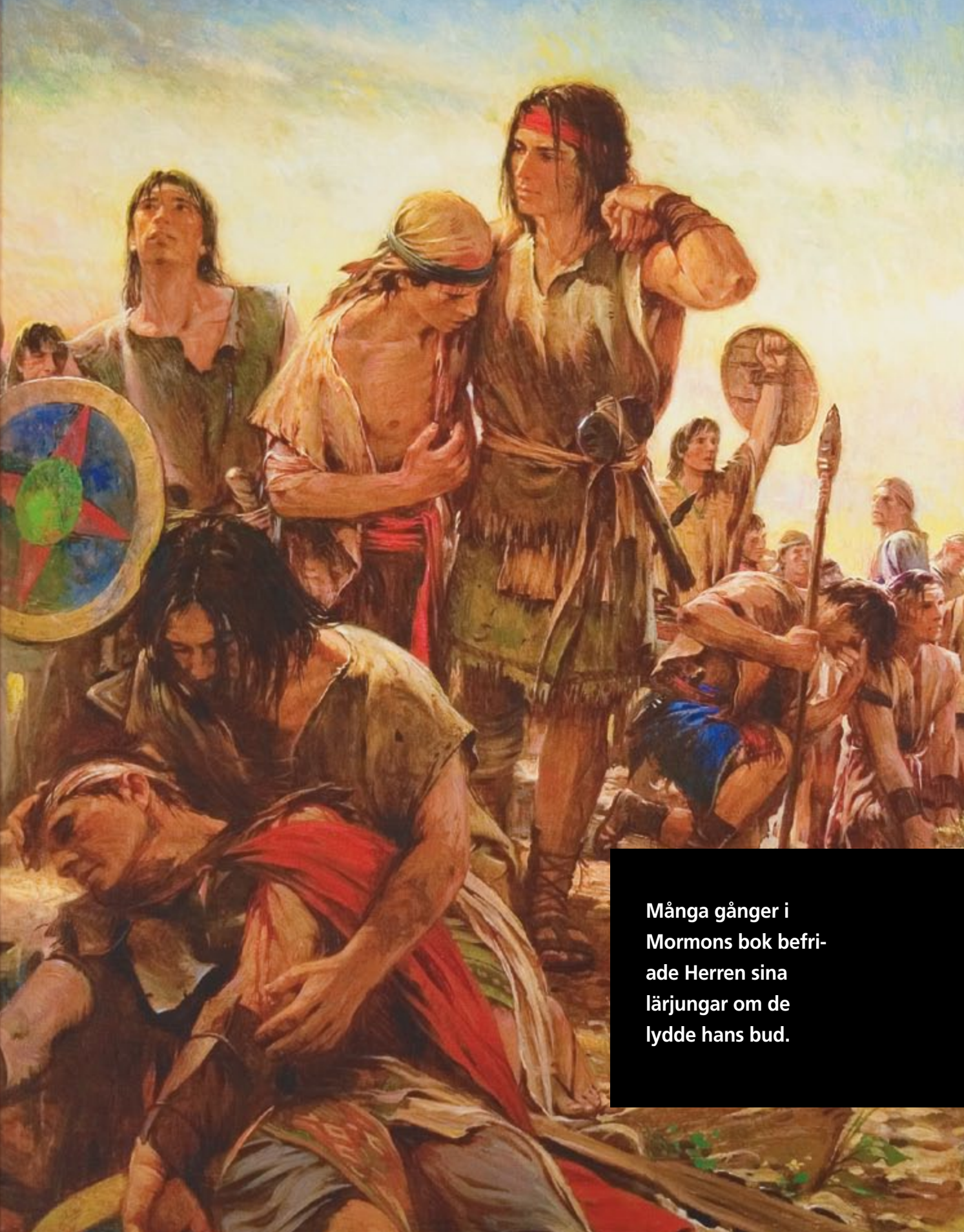
Varför tog de som upptecknade Mormons

bok upp så många krigssituationer? President Ezra Taft Benson (1899–1994) svarade: ”I Mormons bok lär vi oss hur Kristi lärjungar lever i krigstider.”³ Här följer några insikter som kan vägleda oss när vi lever i svåra tider.

Lydnad inbjuder befrielse

Många gånger i Mormons bok befriade Herren sina lärjungar om de följde hans bud.⁴ Nephi lärde: ”Herrens ömma barmhärtighet är över alla dem som han har utvalt på grund av deras tro, så att han gör dem mäktiga, ja, ger dem kraft till befrielse” (1 Nephi 1:20). Nephi upptecknade sedan hur Herren befriade hans far från folket som försökte döda honom, befriade hans familj från Jerusalems förstörelse, befriade honom och hans bröder från Labans mordförsök och befriade honom när Laman och Lemuel brukade våld mot honom (se 1 Nephi 2:1–3; 3:28–30; 4; 7:16–19; 18:9–23).

Alma sade till sin son Shiblon: ”Jag [vill] att du kommer ihåg att i den mån som du sätter din lit till Gud, i samma grad skall du bli befriad från dina prövningar, dina besvärligheter och dina lidanden” (Alma 38:5). Mormon

**Många gånger i
Mormons bok befri-
ade Herren sina
lärjungar om de
lydde hans bud.**

GUD BESKYDDAR OSS

”Gud är med oss.
Han vakar över oss.
Han beskyddar oss
... om vi är sanna
och trofasta och
lydiga och lyssnar
på hans ord.”

President Gordon B.
Hinckley (1910–2008),
”God Will Protect Us in
These Perilous Times”,
Church News, 22 feb.
2003, s. 3.

observerade också att ”de som var trofasta i att hålla Herrens bud blev alltid räddade” (Alma 50:22). Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kворum bekräftade denna princip när han sade: ”Lydnad ger Guds välsignelser möjlighet att flöda obehindrat. Han välsignar sina lydiga barn med frihet från slaveri och elände.”⁵

Mormons bok visar också att även några få rättfärdiga personer kan bevara fred och trygghet för en hel stad (se Helaman 13:12–14).

Krig kan vara en kallelse till omvändelse

När vi glömmet Gud kallar han på oss. Först använder han skonsamma metoder så som personliga maningar och profeter. Men om vi inte bättrar oss trappar han upp sina ansträngningar. Ibland tillåter han krig och våld som en del av ett sista försök att hjälpa oss återvända till honom.⁶

Mormon sade: ”Och sålunda ser vi att om inte Herren tuktar sitt folk med många lidanden, ja, om han inte hemsöker dem med död och med fruktan och med hungersnöd och med alla slags farsoter, kommer de inte ihåg honom” (Helaman 12:3). Krig kan vara en påminnelse om att folket ska omvända sig och återvända till Gud.

Gud ger lindring under krig

När Guds lärjungar måste lida av krigets följder, lindrar Gud deras situation. När Alma och hans efterföljare togs tillfånga vände de sig genast till Herren (se Mosiah 23:27–28), och han svarade omedelbart: ”Jag skall ... lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar, trots att ni är i träldom ... [så] att ni säkert kan veta att jag, Herren Gud, besöker mitt folk i deras bedrövelser” (Mosiah 24:13–14).

Vissa lärjungar, till exempel Abinadi (på bilderna ovan och nedan), kallas att lida och dö för att stå som vittnen mot de onda.

Jakob sade till de renhjärtade på sin tid: "Vänd er till Gud med ståndaktigt sinne och be till honom med överflödande tro, så skall han trösta er i era bedrövelser, och han skall tala för er sak och sända ned rättvisa över dem som eftersträvar er undergång" (Jakob 3:1).

Nutida profeter bekräftar denna sanning. Äldste Joseph B. Wirthlin (1917–2008) i de tolv apostlarnas kворum lärde: "Även om [Gud] inte alltid ingriper i händelseförloppet, har han lovat de trofasta frid mitt under deras prövningar och vedermödor."⁷

President Benson sade: "När tiderna blir farofyllda ... om vi då bara litar på Gud och håller hans bud, behöver vi inte vara rädda."⁸

Några har kallats att stå som vittnen mot ondska

Kristi lärjungar kan befrias från krig, men vissa lärjungar kallas att lida eller dö för att stå som vittnen mot de onda. Det här är en hård verklighet som inte är lätt att acceptera eller förstå. Äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i de tolv apostlarnas kворum påminde oss om att "de trofasta [inte heller är] helt skyddade från händelser på den här planeten."⁹ President Hinckley tillstod: "Det kanske till och med begärs av oss att vi får utstå något lidande."¹⁰

I Mormons bok finns några skildringar av omänsklig misshandel och grymhet som hjälper oss förstå varför Herrens lärjungar, både profeter och oskyldiga kvinnor och barn, ibland lider och dör i krig. Till exempel band kung Noas ondskefulla präster profeten Abinadi "och gisslade hans hud med risknippen, ja, ända till döds". Innan Abinadi dog vittnade han: "Om ni dräper mig kommer ni att utgjuta oskyldigt blod, och även detta skall stå som ett vittnesbörd mot er på den yttersta dagen" (Mosiah 17:10, 13).

Vid ett annat tillfälle när fruktansvärda mord begicks i Mormons bok, brände Ammonihas ondskefulla lagkloka och domare kvinnor och barn till religiösa nyomvända. Alma och Amulek togs till martyrlplatsen och tvingades bevittna denna skoningslösa massaker.

"När Amulek såg hur kvinnorna och barnen som förtärdes av elden plågades, plågades även han, och han sade till Alma: Hur kan vi bevittna denna hemska syn? Låt oss därför sträcka ut våra händer och utöva den Guds kraft som är i oss och rädda dem från lågorna."

Alma svarade: "Anden hindrar mig att sträcka ut min hand. Ty se, Herren tar dem upp till sig i härlighet, och han tillåter dem att göra detta, eller att folket gör detta mot dem i enlighet med sina hjärtans hårdhet, för att de domar som han i sin vrede skall avkunna mot dem må bli rättvisa. Och de oskyldigas blod skall stå som ett vittnesbörd emot dem, ja, och ropa mäktigt emot dem på den yttersta dagen" (Alma 14:10–11).

De rättfärdiga som dör i krig inträder i Herrens vila

När vi sörjer förlusten av trofasta närstående försäkrar Mormons bok att de har inträtt i Herrens vila och är lyckliga. Moroni skrev klargörande: "Herren tillåter att rättfärdiga dräps, för att hans rättvisa och dom skall kunna drabba de ogudaktiga. Därför skall ni inte tro att de rättfärdiga är förlorade för att de har blivit dräpta. Se, de går in i Herrens, sin Guds, vila" (Alma 60:13).

Efter en strid när tusentals fallna kroppar ruttade i högar på marken, bland annat några av Kristi trofasta lärjungar, står det i Mormons bok att de som överlevde uppriktigt [sörjde]

Ether (ovan) och Moroni (sidan 34) såg förintelsen av deras civilisation som skedde på grund av krig (se Ether 13:13–14; Moroni 1:1–4).

förlusten av sina släktingar, men de glädde sig och jublade ändå därför att de hoppades och till och med visste ”att de enligt Herrens löften skall uppväckas för att leva på Guds högra sida i ett tillstånd av oändlig lycka” (se Alma 28:11–12).

Fridsfursten

Mormons bok frambringades för att välsigna dem som lever i tider av krig och våld. De händelser och lärdomar som finns upptecknade där belyser hopp, förmedlar tro och ger ett gudomligt perspektiv. Vi lär oss att lydnad mot Gud befriar många, att krig kan vara en kallelse att återvända till Gud och att Gud tröstar sina lärjungar som måste lida. Vi lär oss också att de rättfärdiga som kallas att dö under krig eller våld kommer att stå som ett vittne mot de onda och att dessa lärjungar inträder i Herrens vila.

Slutligen lär Mormons bok oss hur Kristi lärjungar kan få frid i sitt hjärta, i sitt hem och i sina nationer. Den är det utomordentliga redskapet för att föra oss till Jesus Kristus, Fridsfursten. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, ”Prästadömetts kraft”, *Liahona*, maj 2011, s. 66.
2. Gordon B. Hinckley, ”Leva i tidernas fullbordan”, *Liahona*, jan. 2002, s. 6.
3. Ezra Taft Benson, ”Mormons bok — slutstenen i vår religion”, *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 4.
4. Det finns minst 56 skriftställen i Mormons bok som talar om hur Herren befriade folk från krig och andra farliga situationer.
5. Russell M. Nelson, ”Se framtiden an med tro”, *Liahona*, maj 2011, s. 34.
6. Det finns minst 35 skriftställen, bland annat elva i Mormons bok, som undervisar om hur Herren tillåter krig och naturkatastrofer för att hjälpa oss att minnas honom.
7. Joseph B. Wirthlin, ”Att finna en trygg hamn”, *Liahona*, juli 2000, s. 71.
8. Ezra Taft Benson, i Conference Report, okt. 1950, s. 146.
9. Neal A. Maxwell, ”Om slutet av hans kärleks armar”, *Liahona*, nov. 2002, s. 17.
10. Gordon B. Hinckley, ”Tiderna vi lever i”, *Liahona*, jan. 2002, s. 86.

VARFÖR INTRÄFFAR KRIG OCH VÅLD?

Mormons bok vittnar med tydlighet att orättfärdighet inbjuder till krig. Oavsett om det är orättfärdiga personer som söker makt över andra eller ett folk som tillåter orättfärdighet att härja obehindrat är resultatet krig, konflikter och våld.

NÄR ORÄTTFÄRDIGA SÖKER MAKT

Amlici förlorade ett våldsamt men lagligt val men vägrade ändå överge sin önskan att regera över andra. Han övertalade sina väljare att göra honom till kung ändå. Sedan befallde han sina nya undersåtar att gå ut i krig för att förgöra Guds kyrka och tvinga folket till underkastelse. Tusentals tvingades lida under våld i onödan därför att en man ville ha makt över andra. (Se Alma 2.)

Zerahemnah, en lamanitisk anförare, hetsade upp sitt folk mot nephiterna för att försätta dem i trældom. Ett krig utbröt och deras döda kunde inte räknas eftersom de var så många. (Se Alma 43:6–8, 37; 44:21.)

Amalickiah, en oliktankande nephit, använde bedrägeri, våld och krig i sin strävan efter makt. Han försatte nephiterna i trældom och de led av krig och våld under de påföljande fem åren. (Se Alma 46–48.)

NÄR ETT FOLK TILLÅTER ORÄTTFÄRDIGHET ATT HÄRJA

Nephi sade att olika grupper av människor ”förgjorts från släktled till släktled för sin onskas skull” (2 Nephi 25:9). Överbefälhavare Moroni försäkrade sitt folk om att de inte skulle förgöras förrän de ådrog sig det på grund av egna överträdelser (se Alma 46:18). Mormon påpekade: ”Det var [nephiternas] gräl och deras stridigheter, ja, deras mord och deras plundringar, deras avgudadyrkan, deras hor och deras avskyvärheter, vilka förekom bland dem, som orsakade dem deras krig och deras förödelse” (Alma 50:21).

FOTOGRAFER AV FAMILJEN, MICHAEL R. MORRIS

SKÖRDEN KOMMER

Michael R. Morris

Kyrkans tidningar

För Oscar Filipponi och hans familj har det aldrig varit lätt att försörja sig på jorden. Vind, torka, trasiga redskap, dåliga tider på marknaden och andra prövningar verkar ibland konspirera mot familjens bästa ansträngningar.

”Varje dag här i *chacra* — på vår mark — måste vi söka inspiration och uppenbarelse för att kunna leva på vad marken ger oss”, säger Oscar, som odlar 40 hektar mark i Chubutflodens lägre dal i Chubutprovinzen i södra Argentina. ”Varje dag för med sig prövningar.”

En av familjen Filipponis största utmaningar är att de inte alltid vet när deras outröttliga ansträngningar kommer att ge frukt. Men de har lärt sig att hårt arbete och ihärdighet lönar sig till slut.

”Att odla mark är inget som ger belöning varje dag eller ens varje vecka”, förklarar Oscar. ”Vi arbetar varje dag utom på söndagar — varje vecka, varje månad — utan att nödvändigtvis se några pengar, så vi måste ha en ekonomisk plan på plats. Ibland tar det månader eller till och med ett år innan vi får åtnjuta frukterna av vårt arbete. Vi måste alltid komma ihåg att arbetet vi gör nu kommer att ge skörd senare.”

Familjen Filipponi har lärt sig att skördelagen — både den fysiska och den andliga — kräver ihärdighet, tålamod och bön.

Oscar Filipponi och hans familj vet inte alltid när deras outtröttliga ansträngningar kommer att ge frukt. Men de har lärt sig att hårt arbete och ihärdighet lönar sig till slut.

Med sin hustru Liliana och två av deras barn, Daniel och María Céleste, odlar Oscar alfalfa och föder upp boskap.

”Ibland har vi pengar och ibland inte, för allt går till kostnaderna för att hålla gården igång”, säger han. ”Ibland går våra maskiner sönder. Ibland kan vi inte sälja våra djur när de är redo att säljas. Men om vi begrundar och ber, förblir tålmodiga och håller fast vid hoppet, kommer en lösning inom en dag eller två. Någon kommer förbi och säger: ’Che,¹ har du några djur till salu?’ Saker och ting ordnar sig och vi går vidare. Det är svårt att odla marken, men vi har blivit stöttade genom våra dagliga ansträngningar.”

Referenspunkter

Daniel säger att genom att odla marken får han dagligen möjligheter att reflektera över välsignelser och utmaningar ur ett evangelieperspektiv. ”Det är en välsignelse att kunna tala med Herren och att vara uppmärksam på Andens inflytande utan sådana distraktioner som oväsen eller musik eller reklam”, säger han om att bruka jorden.

”Det är lätt att vara medlem i kyrkan och bo på en plats som den här, omgiven av nära och kära och av naturen”, tillägger Liliana. ”Det hjälper mig att komma ihåg att vi är beroende av Herren och att allt vi har kommer tack vare honom. Nästan allt vi gör här speglar någon evangelieprincip. Oscar kommer alltid in i huset med en reflektion över jordbruket eller arbetet med djuren.”

När Oscar plöjer ett fält, till exempel, väljer han en referenspunkt, ett träd eller en sten längre bort som hjälper honom att plöja en rak fåra. ”Det har ingen betydelse om det finns hinder i vägen”, säger Liliana. ”Han kan inte avvika från sin kurs för han vill att fåran ska vara rak.”

NÄR HERREN BALANSERAR SINA BÖCKER

”En gång var det två bönder som hade sina fält intill varandra. En

av dem arbetade inte på sina fält på söndagarna och hans granne brukade reta honom för det. Han sade: ’Din gröda är inte lika fin som min. Varför arbetar du inte på söndagarna?’

Den andra bonden sade: ’Jag vill göra det som Herren har sagt. Jag vill ha Herrens välsignelser.’

Så en dag i oktober stod de vid staketet. [Grannen] sade: ’Titta bara. Titta på mitt fält. Det är vackert, grödan är hög, och full av vete, och dina fält visar tecken på vanskötsel. Du har inte tagit hand om dina fält lika bra som jag har tagit hand om mina. Se på min skörd och jämför den med din. Vad säger du nu om välsignelserna som du trodde att du förtjänade?’

Bonden [som höll sabbatsdagen helig] funderade i några minuter och sade: ’Herren balanserar inte sina böcker i oktober.’ ”

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, *Mine Errand from the Lord* (2008), s. 193.

Oscar tilläger: ”Om jag tittar bakom mig för att se hur det går för min fåra så kommer jag ur kurs. Alltså koncentrerar jag mig på min referenspunkt och fortsätter framåt.”

Så som det är i *chacra*, säger han, så är det i kyrkan. ”För att vi ska kunna hålla oss på rätt kurs i livet måste vi fästa blicken på Herren, läsa skrifterna och hålla buden. Om vi tillåter oss att bli distraherade förlorar vi våra referenspunkter och våra vägar blir krokiga.”

En andlig skörd

Familjen Filipponis går till en gren i närheten av Gaiman. I det här samhället med 6 000 invånare, som grundades av walesiska immigranter på 1870-talet, har medlemmarna gott om möjligheter att hålla upp sitt ljus. ”Vi måste vara så bra vi kan varje dag för det finns alltid folk som ser oss”, säger Liliana.

Att få andra intresserade av evangeliet kan vara en långsam process. Liksom med den fysiska skördelagen kräver den andliga skördelagen tålmod. Men tack vare att familjen ihärdigt följer evangeliets principer, har andra lärt känna och kommit att respektera deras religiösa normer.

Tidigare, när Oscar arbetade för regeringen, tackade han hela tiden nej när han blev erbjuden kaffe, te och alkohol. ”Efter några år”, säger han, ”blev medarbetarna omtänksamma och stöttande och började fråga: ’Vilken slags läsk vill du ha?’ Ibland blev de till och med intresserade av kyrkan. Det är det som är skörden.”

Den plats där den andliga skörden av att lära sig om och följa evangeliets principer har varit särskilt riklig är i själva familjen.

Skörden har kommit tack vare välsignelser från Oscars tjänande som patriark för Trelews norra stav, från Lilianas tjänande som hjälpföreningspresident i grenen och från annat tjänande som familjen utfört i många andra ämbeten under årens lopp.

Skörden har kommit för att de har hållit sabbatsdagen helig och följt tiondelagen. ”Himlens fönster öppnas verkligen — om inte omedelbart så genom en process av fortsatt lydnad”, säger Oscar.

Skörden har kommit i och med alla barnens examina från gymnasiet och med alla fyra söners heltidsmissioner. Deras utbildning och missionärstjänst har gett dem arbets- och ledarmöjligheter som de troligen inte skulle ha fått annars.

Skörden har kommit till följd av frågorna som María Céleste har fått av kamrater som vill veta mer om hennes brors heltidsmissioner, hennes religiösa uppfattningar och varför hon undviker fester som börjar sent på lördagskvällar.

Och skörden har kommit genom viskningarna och det lugnande inflytandet från den Helige Anden som har hjälpt familjen avstyra en tragedi sent en kväll när de trodde att någon gjorde inbrott i deras hem. Daniel vaknade när han hörde ett ljud och förberedde sig för att försvara hemmet, men den förmodade inkräktaren visade sig vara en granne som hade kommit för att be om hjälp eftersom hans bil hade stannat.

”Jag insåg att Anden hade lugnat ner mig så att vi kunde reda ut situationen utan att överreagera”, säger Daniel. ”Efteråt bad vi och tackade vår himmelske Fader för att inget farligt hade hänt.”

När vi verkligen ger oss själva till Gud, säger medlemmarna i familjen Filipponi, välsignar han oss med det vi behöver och vi blir redskap i hans händer. Det är en process som kräver ihärdighet, tålmod och bön. Det krävs också stor tro och mycket arbete. Men i Herrens egen bestämda tid kommer skörden. ■

SLUTNOT

1. Ett uttryck som ofta används i Argentina som betyder ”vän”, ”kompis” eller ”polare”.

Första kvällen efter att jag kommit tillbaka till jobbet öppnade jag mitt e-postkonto. Där i inboxen fanns ett meddelande från Brady. Han hade skickat det på tisdagsmorgonen, precis före attacken.

HAN GAV MIG FRID

Min bror Brady deltog i ett praktikprogram vid flottans underrättelsetjänst i US Pentagon när attackerna den 11 september 2001 inträffade. Jag arbetade i Idaho just då och när jag såg på nyheterna den morgonen vad som hade hänt ringde jag till min chef för att säga att jag inte skulle kunna jobba på flera dagar.

Några av mina familjemedlemmar samlades i Washington D.C. i en danssalong på ett hotell som några regeringsambetsmän använde som orienteringsrum, där de kunde informera familjerna om det fortgående räddningsarbetet. Vi väntade dag efter dag på att få höra om Brady var en av offren. Känslan i den miljön var oerhörd sorg och hopplöshet. Men vår familj gick samman och bad om att vi, vad som än hände, inte skulle tappa vår tro.

Nästan en vecka efter attackerna, den 17 september, fick vi bekräftelse på att Brady hade dött.

Jag vet inte om jag frågade: "Varför just jag?" Men jag frågade definitivt "Varför just *han*?" Ända sedan jag var liten hade jag älskat, beundrat och velat vara precis som Brady. Jag undrade också: "Varför just *nu*?" Brady hade i flera veckor planerat en resa till Idaho för att vara tillsammans med sin familj. Det var planerat att han skulle komma torsdagen den 13 september, bara två dagar efter att han hade dött.

Den första kvällen efter att jag kommit tillbaka till Idaho öppnade jag mitt professionella e-postkonto vilket jag inte hade gjort sedan den 10 september. I inboxen fanns ett meddelande från Brady. Han hade skickat det på tisdagsmorgonen, precis före attacken. I det pratade han om hur vi skulle träffas och allt det roliga vi hade planerat. Som avslutning skrev han helt enkelt: "Frid."

Brady brukade inte avsluta sina meddelanden på det sättet men jag räknar det som en del av Herrens ömma barmhärtighet att han gjorde det. Jag tror inte att Brady visste vad som skulle hända, men tycker om att hans sista ord till mig var *frid*.

Till och med nu, över ett årionde senare, läser jag ibland det där meddelandet igen. Varje gång jag gör det påminns jag om att det är genom evangeliet som vi kan finna den frid som Frälsaren utlovade: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa" (Joh. 14:27).

Naturligtvis saknar jag Brady fortfarande, men tack vare evangeliet har jag inte förlorat min tro på grund av den här prövningen. Tack vare Frälsarens hjälp har jag kunnat gå vidare med hopp och med frid. ■
Carson Howell, Utah, USA

FRÅGA MORMONEN

Alla unga män över 18 år i Finland måste göra militärtjänst i sex till tolv månader. När jag började militärtjänsten märkte jag att de åsikter och den inställning som många av mina militärkompisar hade inte stämde överens med mina principer. Som ett resultat gjorde jag sådant som höll mig nära Anden. Jag bad minst två gånger om dagen och läste skrifterna.

Först var jag nervös eftersom jag inte visste hur mina kompisar skulle reagera, men de verkade inte bry sig, så jag slappnade av. Efter ett tag frågade killarna i mitt rum vad jag läste. ”Mormons bok”, sade jag rakt på sak. Nästa fråga var förstås om jag var sista dagars helig. Jag sade att det var jag, och för ett tag sade de inget mer.

Med tiden började några av mina militärkompisar fråga mig om Mormons bok — dess ursprung, innehåll och så vidare. Senare sträckte sig frågorna från livets mening till kyrkans principer. Min religion blev en naturlig del av våra samtal, och den kom upp i nästan alla situationer.

En kille i ett annat rum frågade om han kunde få läsa i min Mormons bok. Naturligtvis sade jag ja. Vid ett annat tillfälle, när en rumskamrat hade återvänt från en väns begravning, berättade han att begravningen hade väckt många frågor i hans sinne om livet och dess mening. Han frågade mig vad kyrkan trodde om det där. Vi hade ett långt samtal om livets mening,

försoningen, skapelsen och andra evangelieämnen. Efteråt blev andra rumskamrater intresserade av kyrkans lärdomar och normer.

Under resten av vår tid tillsammans hade vi många samtal som alltid verkade komma in på kyrkans lärdomar. Mina rumskamrater kallade de här samtalen för ”fråga mormonen”. Senare när militärtjänsten var över berättade en rumskamrat att han hade bestämt sig för att sluta svära.

Under hela min militärtjänst märkte jag att ju öppnare jag var i fråga om mitt medlemskap i kyrkan och ju

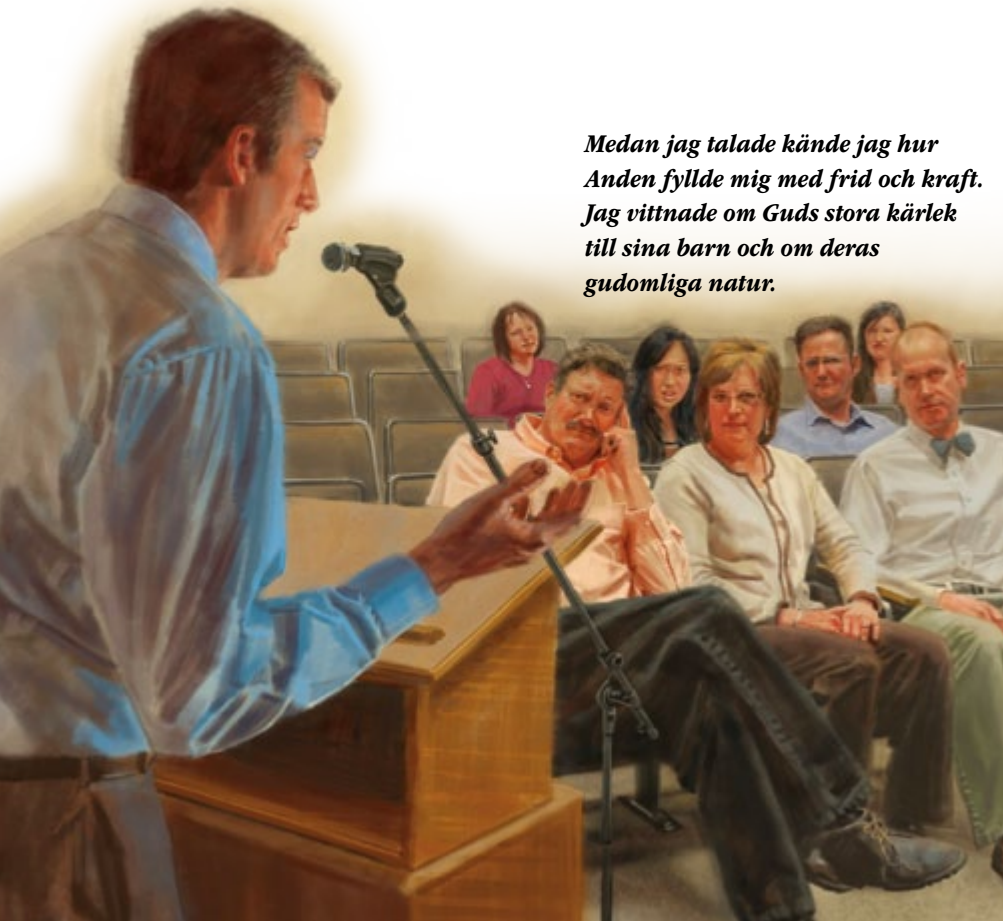
trofastare jag följde evangeliets lärdomar, desto öppnare var andra mot mig och desto fler möjligheter fick jag att dela med mig av evangeliet.

Jag är tacksam för välsignelserna och möjligheterna jag har haft att prata om evangeliet under min militärtjänst. Jag vittnar om att om vi är djärva och står för våra värderingar så välsignas vi med möjligheter att göra missionsarbete. Och om vi låter evangeliets ljus lysa fritt i vårt liv, kan vi skydda oss mot mörker och ha ett positivt inflytande på världen runtomkring oss. ■

Kari Koponen, Uusimaa, Finland

En kille i ett annat rum frågade om han kunde få läsa i min Mormons bok. Naturligtvis sade jag ja.

Medan jag talade kände jag hur Anden fyllde mig med frid och kraft. Jag vittnade om Guds stora kärlek till sina barn och om deras gudomliga natur.

orden från profeten Joseph Smith: "Låt oss ... med glädje göra allt det som står i vår makt. Och sedan kan vi med största förvisning stå stilla och se Guds frälsning och hans arm uppenbaras" (L&F 123:17).

Medan jag talade kände jag hur Anden fyllde mig med frid och kraft. Jag vittnade om Guds stora kärlek till sina barn och om deras gudomliga natur, förunderliga potential och eviga värde. Jag sade att Guds bud visar hans kärlek eftersom de banar vägen till den största lyckan. Ja, jag förkunnade att Jesus Kristus kan hela alla sår, både de som vi drabbats av och de som vi orsakat.

Innan jag visste ordet av var mina 30 minuter över. Jag backade tillbaka från talarstolen, samlade ihop mina papper och tittade upp. En högtidlig stillhet fyllde rummet. Några log och andra grät. Lärare som hade motsatta åsikter tackade mig för mitt mod och min övertygelse. En kollega erkände att hon hade blivit berörd av en "särskild ande" medan jag talade. Andra berättade att de aldrig tidigare hade hört någon så finkänsligt och respektfullt uttrycka sådana trossatser och att mina ord hade hjälpt dem se att skolans studiematerial behövde förändras.

Mästaren som hade lugnat den rasande stormen genom att befalla "Tig! Var tyst!" (Mark. 4:39) hade gjort det igen — den här gången för mig!

Tack vare den upplevelsen lärde jag mig att vi aldrig är ensamma när vi står för sanningen. Herrens hjälp är alltid nära. Som han lovade: "Jag skall

LUGNAR HAN MINA STORMAR?

Som lärare för årskurs fem i en privatskola i Massachusetts i USA hade jag träffat administratörerna för att diskutera skolans idéer om mångfald som motsatte sig principerna i "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Mina ansträngningar att stå för sanningarna om äktenskap och familj och att främja objektivitet, respekt och förståelse, resulterade dessvärre i en storm av missförstånd, förlöjligande och förföljelse.

Ibland kände jag mig som apostlarna som färdades över den stormande Galileiska sjön medan Jesus sov. Det kändes som om min tro, liksom deras, hade börjat vackla, och även jag undrade: "Bryr du dig inte om att [jag]

går under?" (Mark. 4:38). Jag trodde förstås att Jesus hade lugnat den rasande stormen och vågorna för länge sedan, men när mina provningar förvärrades blev det svårare för mig att lita på att han skulle lugna mina stormar.

En dag bad en skoladministratör mig förklara vad som bekymrade mig för hela fakulteten och personalen under ett utbildningsmöte som handlade om skolans idéer om mångfald. När jag förberedde mig för presentationen blev mina personliga böner, skriftstudier och tempelbesök alltmer uppriktiga, och jag kände att Anden skulle vägleda mig i vad jag skulle säga.

När det blev dags för mig att tala till mina kolleger fick jag mod av

gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er” (L&F 84:88).

Av hela min själ vittnar jag om att han är en befrielsens Gud. Jag vet att det är sant för han räddade mig. Han lugnade mina stormar. ■

Nick Gentile, Utah, USA

MITT SVAR KOM FRÅN KONFERENSEN

Ar 2006 gick jag en antropologikurs på ett katolskt universitet. Vår lärare gav oss i uppgift att undersöka en religion och presentera den för resten av klassen. Jag valde att göra min presentation om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag hade trots allt varit medlem i 21 år. Jag visste att det skulle bli ett sällsynt och underbart tillfälle att berätta om vad jag trodde på för 40 kolleger och vänner.

Under de två månaderna när jag förberedde presentationen hade jag svårt att hitta ett enkelt sätt att presentera lärdomarna som betyder så mycket för mig på ett sätt så att mina klasskamrater skulle förstå. Jag var inte säker på vad jag skulle poängtera eller hur jag skulle göra det. När det var en vecka kvar till presentationen visste jag fortfarande inte vad jag skulle göra. Jag bad till Herren i ren desperation om hans hjälp.

Mitt svar kom i form av

generalkonferensen som hölls den helgen. Under generalkonferensen i april 2006 höll president James E. Faust (1920–2007), andre rådgivare i första presidentskapet, ett tal med titeln ”Alltings återställelse”.¹ Jag kände den Helige Anden bekräfta att de sanningar som president Faust talade om — och det sätt som han beskrev dem på — var ett mönster som jag kunde följa när jag gav min presentation.

Jag laddade ner ett exemplar av talet från internet efter konferensen och använde det som grund till en

På grund av alla frågor som min lärare och mina klasskamrater ställde, varade min presentation om kyrkan i 40 minuter.

bildpresentation som jag höll under veckan som följde. Jag hade fått 20 minuter på mig, men på grund av alla frågor som min lärare och mina klasskamrater ställde varade presentationen i 40 minuter — hela lektionstiden.

När jag var klar påpekade vår lärare att ingen av hans elever någonsin hade hållit en så bra presentation. Han gav mig bra betyg och sade att den enda anledningen till att jag inte hade fått alla poäng för min presentation var för att jag inte hade varit helt objektiv i ämnet.

Senare visade jag läraren webbsidan för den *Liahona* där han kunde hitta president Fausts tal och andra som kunde vara till hjälp. Jag gav honom också en Mormons bok och bad honom läsa den. Jag inbjöd honom att prata med mig efteråt.

Jag var tacksam över att upptäcka att presentationen också hade påverkat några elever. Under resten av året såg jag bevis på vilken skillnad den hade gjort i deras liv. En av dem tog till och med emot missionärerna i sitt hem, vilket gav oss en bra möjlighet att fortsätta vårt samtal om Jesu Kristi evangelium.

Jag är tacksam för möjligheten jag hade att berätta om min tro för mina klasskamrater. Men än viktigare är att jag är tacksam för att jag lärde mig att Herren besvarar våra uppriktiga böner genom orden från nutida profeter och apostlar. ■

Sara Magnussen Fortes, São Paulo, Brasilien

SLUTNOT

1. Se James E. Faust, ”Alltings återställelse”, *Liahona*, maj 2006, s. 61–62, 67–68.

Adrián Ochoa
andre rådgivare
i Unga mäns
generalpresidentskap

NI är VÄRLDENS LJUS

Atervända missionärer pratar ofta om sitt tjänande som de bästa två åren av deras liv. Varför gör de det?

Kanske är det glädjen av att se någon annan komma till Frälsaren (se L&F 18:15). Kanske har det att göra med banden de knyter till undersökare, nyomvända, medlemmar, kamrater och missionspresidenter. Jag tror att allt detta är en del av det, men jag tror också att det har att göra med Frälsarens ljus som de känner — och ljuset de sprider i form av tjänande och vittnesbörd.

Vi vet att Frälsaren beskrev sig själv som världens ljus (se Joh. 9:5; 12:46). Men i bergspredikan sade han samma sak om sina efterföljare:

”Ni är världens ljus. Inte kan en stad döljas, som ligger på ett berg.

Inte heller tänds man ett ljus och sätter det under skäppan, utan man sätter det på ljushållaren, så att det lyser för alla i huset.

Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen” (Matt. 5:14–16).

Att sprida vårt ljus — det vill säga, återspegla Frälsarens ljus (se 3 Nephi 18:24) — är något vi kan göra i hela vårt liv, och det är något vi behöver börja göra när vi är unga. När vi ägnar oss åt formella missionärsuppdrag och livslångt missionsarbete, kan vi titta på tre personer som, enligt min mening, bäst exemplifierar detta arbete: Alma, profeten Joseph Smith och Frälsaren. Alla tre har starkt påverkat min känsla för hur viktigt missionsarbetet är — att visa Frälsarens ljus för världen.

Alma: Var ödmjuk

Almas lärdomar var mycket avgörande i min avsikt att verka som missionär. Fastän min farmor såg till att jag döptes när jag var åtta år, gick jag sällan till kyrkan under ungdomsåren. När missionärerna korsade min väg som ung vuxen och jag började tänka på kyrkan, började jag studera skrifterna. Almas ord om att tvingas bli ödmjuk och att välja att vara ödmjuk fångade min uppmärksamhet (se Alma 32:13–15). Jag kände mig otillräcklig på grund

av mina ofullkomligheter, men jag tänkte allvarligt på det — om jag skulle bestämma mig för att gå ut som missionär så skulle det kräva betydande förändringar. Jag hade redan ett yrkesliv och ett eget företag, och jag ville gifta mig med min flickvän (som förresten nu är min hustru). Kunde jag ge upp allt det för att tjäna Herren?

Jag gick till en avskild plats och tog mig tid — gott om tid — till att be och kommunicera med min himmelske Fader. När jag ödmjukade mig insåg jag att min himmelske Fader ville att jag skulle gå ut som missionär. Jag bestämde mig för att följa hans ord, och när jag gjorde det upptäckte jag att Almas löfte var sant: ”Den som verkligen ödmjukar sig och omvänder sig från sina synder och håller ut intill änden, han skall bli välsignad, ja, mycket mera välsignad än de som tvingas att vara ödmjuka” (Alma 32:15).

Fastän jag var äldre än 26 år gick jag till biskopen som hjälpte mig att förbereda mig. Jag skickade in mina missionspapper och väntade i flera månader. Till slut fick jag en kallelse

När vi engagerar oss i missionsarbete kan vi få inspiration av Frälsarens, Almas och Joseph Smiths exempel.

där det stod att jag inte kunde verka som heltidsmissionär men att jag kunde verka inom offentlig kommunikation, fältet jag redan arbetade inom. Det var en spännande tid. Jag utbildades och syntes sedan i mediasamtal en kort tid efter det att kyrkan i Mexiko officiellt erkänts av den mexikanska regeringen. Jag hjälpte stavarna att utbilda deras informationstjänstspecialister och etablerade en relation till regeringsämbetsmän. Denna möjlighet att tjäna välsignade mig på fler sätt än jag kan beskriva, och på sätt som jag aldrig hade väntat mig. Det hade en mycket god inverkan på mitt liv.

Ditt missionärstjänande är det viktigaste du kan göra för att förbereda dig för resten av livet. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) lovade de blivande missionärerna: ”Jag lovar er att tiden ni använder på missionsfältet, om ni arbetar hängivet dessa två år, kommer att ge er större avkastning än några andra två år av ert liv ... Om ni går på mission och tjänar trofast och väl, kommer ni att bli en bättre make, ni kommer att bli

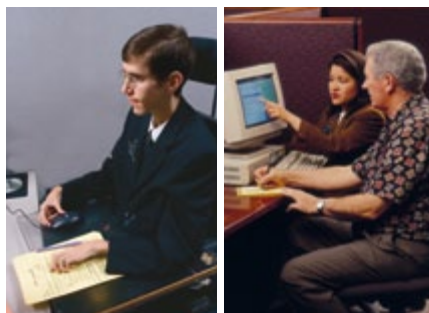

MÅNGA TILFÄLLEN TILL ATT TJÄNA

Formell missionärstjänst är inte begränsad till dem som kan verka som proselyterande missionärer. Det finns många unga vuxna som inte kan gå ut på en sådan mission på grund av fysiska, mentala eller känslomässiga svårigheter. Dessa unga män och kvinnor gör mycket gott i kyrkans organisationer runtom i världen som servicemissionärer.

Servicemissionärer behövs över hela världen i släktforskningscentrer, biskopens förrådshus, konserverfabriker, arbetsförmedlingscentrer, samhällsorganisationer, mediapositioner och andra verksamheter inom kyrkan. Män och kvinnor i missionärsåldern som inte kan verka som proselyterande missionärer kan rådgöra med föräldrar och ledare för att överväga alternativ till en mission. Servicemissioner skiljer sig åt när det gäller uppdrag och längd, beroende på missionärens förmåga, men de innefattar alla verkligt arbete, verkligt tjänande och verkliga uppoffringar som främjar uppbyggandet av Guds rike på jorden.

För mer information om kyrkans servicemissioner, gå till www.lds.org/service/missionary-service.

en bättre far, ni blir bättre i skolan och bättre i ert yrke.”¹ Om du inte har kommit förbi åldern för att verka som heltidsmissionär, förbered dig då för att tjäna nu. Välsignelserna du får överväger vida de uppoffringar som du kan tänkas behöva göra.

Jag vet att du kan få prövningar när du överväger att verka som missionär. Motståndaren gör allt han kan för att hindra Herrens verk från

att gå framåt. Om du är osäker på om du ska verka som missionär eller inte, inbjuder jag dig att ödmjuka dig och sedan knäböja och fråga din himmelske Fader. Han lät mig få veta hans vilja, och jag vet att han gör detsamma för dig.

Joseph Smith: Ha ett evigt perspektiv

Av Joseph Smith har jag lärt mig att ens förmåga som en Herrens tjänare kan stärkas om man fokuserar på det eviga perspektivet. Jag brukade undra hur han kunde uthärda allt han uthärdade — särskilt prövningarna och förföljelserna. Men jag insåg att eftersom Joseph

såg bortom slöjan så visste han att denna jordiska tillvaro bara är en del av vår eviga resa. Jag undrade vad som skulle hända mig om jag förstod vad han gjorde, och när jag begrundade detta insåg jag att när vi fokuserar på här och nu så är vår syn begränsad. När vi har ett evigt perspektiv förstår vi hur viktigt det är att vi hänger oss åt att hjälpa andra, rädda andra och vittna om de sanningar vi har kunskap om.

Om vi liksom Joseph Smith skulle se saker och ting ur ett evigt perspektiv, hur mycket mer villiga och ivriga skulle vi då inte vara att dela med oss av evangeliet i vårt dagliga liv? För att sprida vårt ljus — återspegla Frälsarens ljus — behöver vi inte låta oss begränsas av formella missionärsuppdrag. När du är öppen och mottaglig kan du sprida Kristi ljus till personer omkring dig, berätta vem du är som medlem i kyrkan och vad du tror på. När du flyttar från plats till plats under ditt liv och umgås med många olika personer, uppmuntrar jag dig att lära känna dina grannar, dina klasskamrater och dina medarbetare som har en annan tro. Följ äldste M. Russell Ballards uppmaning att sprida evangeliet på internet, bland annat via sociala medier, bloggar och webbplatser där man kan dela med sig av filmavsnitt.²

Vi kan undervisa andra om evangeliet genom en formell diskussion, men ibland är ett rättfärdigt exempel och villigheten att vittna genom sättet du lever på det enda som behövs för att någon ska vända sig till evangeliet.

När du lever värdig Anden och låter ditt ljus lysa så ser människor "[dina] goda gärningar och prisar [din] Fader i himlen" (Matt. 5:16).

Frälsaren: Koncentrera sig på andra

Och slutligen lärde Frälsaren mig, han som är vårt exempel i allting, att inte oroa mig så mycket för mig själv utan att koncentrera mig på att frälsa andra. Hela hans liv handlade om andra. Ibland när vi tänker på att dela med oss av evangeliet till personer som inte tillhör vår tro är vi rädda för vad de ska tänka om oss eller hur de ska reagera. När vi tänker på att tjäna som heltidsmissionär oroar vi oss alltför mycket för vår inkomst eller utbildning eller relationer — de är bra och viktiga saker men de kan ändå vänta. Frälsaren själv hade "inget att vila huvudet mot" (Matt. 8:20). Han lärde sina efterföljare att först söka "Guds rike" så skulle de få "allt det andra också" (Matt. 6:33).

Detsamma gäller oss. När vi försöker följa och återspegla världens ljus så kommer välsignelser till världen och slutligen till oss som individer. Må vi alla sträva efter att inte dölja det ljuset utan föra fram det under vårt liv. ■

SLUTNOTER

1. Gordon B. Hinckley, "Om missioner, tempel och förvaltarskap", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 55, 56.
2. Se M. Russell Ballard, "Evangeliet sprids via internet", *Liahona*, juni 2008, s. K2.

FÖLJA PROFETENS UPPMANING

Om den första sessionen av generalkonferensen är en indikation på vad profeten har i sinnet så är det tydligt att president Thomas S. Monson tänker på missionsarbete.

I april 2011 rapporterade han om antalet missionärer och missioner världen över och sade sedan: "Missionsverksamheten är kyrkans livsblod. Får jag föreslå att ni om ni har möjlighet överväger att bidra till kyrkans allmänna missionärsfond."¹

I oktober 2010 sade han:

"Jag uppbered det som profeter länge har lärt — att varje värdig och duglig ung man bör förbereda sig för att verka som missionär. Missionsarbetet är en prästadömsplikt — en plikt som Herren förväntar sig av oss som har fått så mycket. Unga män, jag uppmanar er att förbereda er för att gå ut som missionärer. Håll er rena och värdiga att representera Herren. Bevara er hälsa och styrka. Studera skrifterna. Delta i seminariet och institutet där så är möjligt. Bekanta er med missionärernas handbok *Predika mitt evangelium*.

Ett ord till våra unga systrar: Även om ni inte har samma prästadömsansvar som de unga männen att verka som heltidsmissionärer, är ert bidrag som missionärer också mycket värdefullt och vi tar tacksamt emot ert tjänande."²

Och i oktober 2009 sade han: "Jag ber att er tro och era böner ska fortsätta till förmån för de områden där vårt inflytande är begränsat och där vi ännu inte tillåts att fritt dela med oss av evangeliet. Under kan inträffa när vi gör det."³

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, "Dags för konferens igen", *Liahona*, maj 2011, s. 6.
2. Thomas S. Monson, "Vi möts tillsammans igen", *Liahona*, nov. 2010, s. 5–6.
3. President Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2009, s. 6.

Rakt på sak

Om andra frågar
varför vi skickar ut
missionärer
till kristna
nationer,
vad säger vi
då till dem?

För många som inte tillhör vår kyrka innebär "missionsarbete" att man åker till ett land långt borta där till exempel personer som inte är kristna kan få undervisning om kristendom och där humanitärt arbete kan utföras. Så när de upptäcker att vår kyrkan gör "missionsarbete" i deras bostadsområde så kanske de undrar varför.

Budskapet som våra missionärer ger är till för hela världen, så vi skickar ut dem till hela världen. Vi tror att Jesu Kristi evangeliums fullhet har återställts, inklusive Kristi kyrka och prästadömetts myndighet som behövs för att man ska kunna utföra sådana förrättningar som dop. Det är enbart i denna kyrka som evangeliets fullhet har återställts. Eftersom alla behöver höra det här budskapet, även de som bor på en plats där det funnits en lång tradition av kristendom, skickar vi missionärer till alla folk. ■

När kan det vara olämpligt
att **berätta**
om en andlig
erfarenhet?

Att berätta om andliga upplevelser för personer som är öppna för att höra dem är ett underbart sätt att bygga upp deras tro och vittnesbörd. Om du känner dig manad att berätta om ett bönesvar, till exempel, kan andra få större tro på att deras böner kan besvaras. Men om du har haft en ovanlig eller mycket personlig andlig upplevelse är det klokt att inte berätta om den såvida inte den

Helige Anden manar dig till att göra det.

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt:

”Jag har erfarit att starka, påträngande andliga upplevelser inte kommer till oss särskilt ofta. Och när de gör det, är de i allmänhet till för vår egen uppbyggelse, undervisning eller tillrättavisning ...

Jag har också kommit till

den uppfattningen att det inte är förståndigt att ständigt tala om ovanliga andliga upplevelser. Dessa skall omsorgsfullt omgärdas, och berättas vidare endast då Anden själv manar dig att använda dem för att välsigna andra ...

Jag tror det är meningen att vi skall gömma och begrunda dessa ting i våra hjärtan.”¹ ■

SLUTNOT

1. Boyd K. Packer, ”Herrens lykta”, *Nordstjärnan*, juli 1983, s. 30–31.

Andra frågar mig ibland om
tempelklädnaden,
ibland på ett respektlöst sätt.
Vad ska jag säga till dem?

För det första: När andra använder respektlösa ord när de pratar om tempelklädnaden är det definitivt lämpligt att vänligt be dem visa större respekt eftersom tempelklädnaden är helig för oss.

Du kan också påpeka att medlemmar och präster i många andra religioner har särskilda klädesplagg som representerar deras tro eller deras officiella ansvar, så det faktum att vårt

religiösa utövande innefattar särskilda kläder är egentligen inte något ovanligt.

För att förklara betydelsen av tempelklädnaden kan du säga att de är enkla, passande underkläder som ges till vuxna medlemmar i kyrkan som en del av särskilda ceremonier i våra tempel. I dessa ceremonier förbinder vi oss att leva så som Jesus Kristus vill att vi ska leva, och tempelklädnaden är en

konstant fysisk påminnelse om detta personliga, andliga beslut. På detta sätt kan tempelklädnaden skydda oss mot frestelser och det onda. ■

Håll DITT LIV I BALANS

De här åtta förslagen kan hjälpa dig möta livets många utmaningar utan att du känner dig överväldigad.

Att hantera de invecklade och skiftande utmaningarna i vardagslivet, vilket inte är så lätt, kan rubba den balans och harmoni vi söker. Många bra människor försöker ihärdigt att upprätthålla en balans, men de känner sig ibland överväldigade och nedslagna.

Jag har några förslag som jag hoppas kan vara av värde för dem av er som vill kunna balansera livets krav. Förslagen är mycket grundläggande. Deras begrepp kan lätt förbises om du inte är uppmärksam. Du behöver en stark beslutsamhet och personlig disciplin för att göra dem till en del av ditt liv.

1. Fastställ prioriteringar

Tänk över ditt liv och fastställ dina prioriteringar. Avsätt en stilla stund till att regelbundet tänka djupsinnigt över vart du är på väg och vad du behöver för att komma dit. Jesus,

vårt exempel ”drog sig ofta undan till öde trakter och bad” (Luk. 5:16). Vi behöver göra samma sak ibland för att förnya oss själva andligen liksom Frälsaren gjorde.

Skriv upp de uppgifter du skulle vilja utföra varje dag. Håll främst i tankarna de heliga förbund du har ingått med Herren medan du skriver upp ditt dagliga program.

2. Sätt uppnåeliga mål

Sätt kortsiktiga mål som du kan nå. Sätt mål så att jämvikten bevaras — inte för många och inte för få, och inte alltför höga men inte heller alltför låga. Skriv upp alla dina uppnåeliga mål och arbeta på dem i den ordning de är viktiga för dig. Be om gudomlig vägledning när du ska sätta mål.

3. Budgetera klokt

Alla får ekonomiska utmaningar i livet. Genom att budgetera klokt kan du kontrollera det du verkligen behöver och mäta det noga mot allt som du vill ha i livet. Profeten Jakob sade till sitt folk: ”Ge därför inte ut pengar på det som inte har något värde, lägg inte heller ned arbete

på sådant som inte kan tillfredsställa” (2 Nephi 9:51).

Kom ihåg att alltid betala ett fullt tionde.

4. Bygg relationer

Håll dig nära dina föräldrar, släktingar och vänner. De hjälper dig att hålla balans i ditt liv. Bygg relationer med din familj och dina vänner genom öppen och ärlig kommunikation.

Bra familjerelationer kan uppehållas genom mild, kärleksfull, eftertänksam kommunikation. Kom ihåg att en blick, en blinkning, en nick eller en beröring ofta säger mer än ord. Ett sinne för humor och en god lyssnarförmåga är också viktiga delar av bra kommunikation.

5. Studera skrifterna

Studera skrifterna. De är en av de bästa källorna vi har för att hålla oss nära Herrens ande. Ett av sätten varpå jag har fått min fasta kunskap om att Jesus är Kristus är genom att studera skrifterna. Presidents Ezra Taft Benson (1899–1994) och Gordon B. Hinckley (1910–2008) uppmanade

**Äldste
M. Russell Ballard**
i de tolv apostlarnas
kvorum

kyrkans medlemmar att göra studier i Mormons bok till en daglig vana och en livslång strävan.

Aposteln Paulus råd till Timoteus är ett gott råd till var och en av oss. ”Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet” (2 Tim 3:16).

6. Ta hand om dig själv

Många människor, även jag, tycker det är svårt att finna tid till tillräcklig vila, motion och avkoppling. Vi måste i vår kalender dagligen avsätta tid för sådana aktiviteter om vi skall kunna åtnjuta ett hälsosamt och väl balanseerat liv. Ett prydligt yttre stärker vår värdighet och självrespekt.

7. Lev efter evangeliet

Profeterna har upprepade gånger undervisat om att familjemedlemmar ska undervisa varandra om evangeliet, företrädesvis på hemaftnarna. Den vanan kan sakta glida bort från oss om vi inte är försiktiga. Vi får inte förlora detta speciella tillfälle att ”undervisa varandra om rikets lära” (L&F 88:77), som leder familjer till evigt liv.

Satan är alltid ute efter att fördärva våra vittnesbörd. Men han kommer inte att ha kraft att fresta oss eller störa oss utöver vår styrka att stå emot, när vi studerar evangeliet och efterlever dess bud.

8. Be ofta

Mitt sista förslag är att be ofta, enskilt och som familj. Du kan veta

vilka som är de rätta besluten att fatta varje dag genom konstant, uppriktig bön.

Profeten Alma sammanfattade vikten av bön med följande ord: "[Ödmjuka] er inför Herren och [åkalla] hans heliga namn och ... vaka och [be ständigt] så att ni inte blir frestade mer än ni kan uthärda, och därmed leds av den Helige Anden och blir ödmjuka, saktmodiga, undergivna, tåliga, fulla av kärlek och tålmodiga" (Alma 13:28). När jag är i harmoni med Anden finner jag att jag kan balansera allting i mitt liv mycket lättare.

Var fokuserad och gör ditt bästa

Andra förslag kan läggas till här. Men jag tror att när vi fokuserar på några grundläggande mål, är det troligare att vi kan hantera alla krav som livet ställer på oss. Kom ihåg, för mycket av allting kan rubba vår balans. Samtidigt kan för lite av det som är viktigt göra samma sak. Kung Benjamin gav rådet att "allt detta [måste ske] med visdom och ordning" (Mosiah 4:27).

Ofta kan bristen på en tydlig inriktning och tydliga mål förspilla vår tid och energi och bidra till obalans i vårt liv. Ett liv ur balans är som ett bildäck som inte är balanserat. Det gör att det blir svårt och osäkert att köra bilen. Däck som är perfekt balanserade gör att det blir en smidig och behaglig åktur. Likadant är det med livet. Åkturen genom jordelivet kan bli smidigare för oss när

vi strävar efter att behålla balansen. Vårt främsta mål bör vara att söka "odödlighet och evigt liv" (Mose 1:39). Med detta som vårt mål, varför inte ta bort från vårt liv det som kan pocka på och ta över våra tankar, våra känslor och vår energi utan att bidra till att vi når målet?

För inte så länge sedan sade ett av mina barn: "Pappa, ibland undrar jag om jag kommer att klara det." Svaret jag gav henne är detsamma som jag skulle ge dig. Gör bara ditt bästa varje dag. Gör det grundläggande och innan du vet ordet av är

ditt liv fullt av andlig förståelse som bekräftar för dig att din himmelske Fader älskar dig. När en person vet det blir livet fullt av syfte och mening, och det blir lättare att uppehålla balansen. ■

Från ett tal under generalkonferensen i april 1987.

När vi fokuserar på några grundläggande mål, är det troligare att vi kan hantera alla krav som livet ställer på oss.

ANVÄND TIDEN KLOKT

*"VÄLJ ATT GÖRA MYCKET GOTT
AV EGEN FRI VILJA"*

(Vägledning för de unga [2011], s. 3).

Valfrihet och ansvarighet

**Äldste
Shayne M. Bowen**
i de sjuttios kворum

Det finns en berättelse om en gammal cherokee-indian som undervisade sitt barnbarn om livet. ”En strid pågår inom mig”, sade han till pojken.

”Det är en hemsk strid, och den är mellan två vargar. Den ene är ond: Han är ilska, avund, sorg, ånger, lystnad, arrogans, självmedlidande, skuld, avsky, underlägsenhet, lögn, falsk stolthet, överlägsenhet och egoism.”

Han fortsatte: ”Den andre är god: Han är glädje, kärlek, hopp, stillhet, ödmjukhet, vänlighet, välvilja, empati, generositet, sanning, medlidande och tro. Samma strid pågår inom dig — och inom alla andra också.”

Barnbarnet tänkte på det en stund och frågade sedan sin farfar: ”Vilken varg kommer att vinna?”

Den gamle cherokee-indianen svarade: ”Den som du matar.”

Valfrihet och förtullvaron

För eoner sedan när vi alla var i vår himmelske Faders närhet hölls det ett stort råd. I det rådet presenterade vår Fader, som ville att vi skulle ha samma glädje och lycka som han har, sin plan varigenom vi kunde komma till den här jorden, få en fysisk kropp

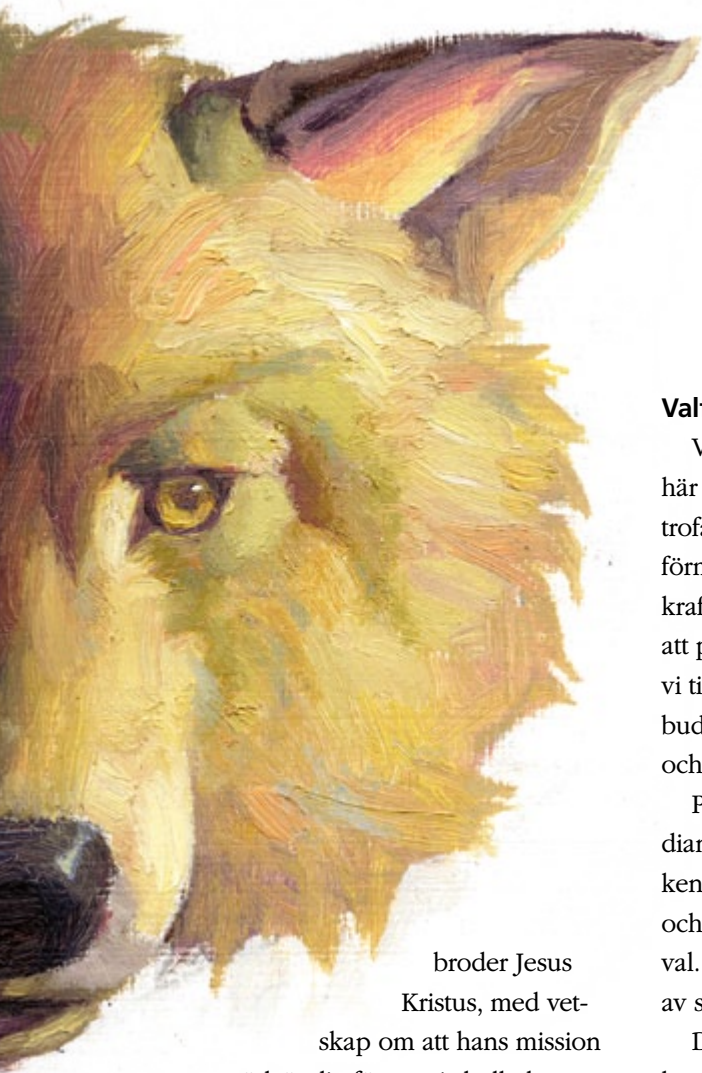
och uppleva livets bittra och ljuva stunder. Vi kunde välja att hålla hans bud och bli mer lika honom eller att inte hålla hans bud och förneka oss själva den glädje och de välsignelser som han har utlovat.

En central del av vår Faders plan var att vi skulle vara fria att välja. Den gåvan kallas valfrihet, förmågan att välja. Ansvarighet följer alltid med valfriheten. Vi bär enskilt ansvaret för de val vi gör.

När vår himmelske Fader frågade vem som skulle genomföra planen erbjöd sig Lucifer att återlösa hela mänskligheten efter sina villkor, vilket innebar att valfrihet skulle förnekas oss och att han skulle få all ära. Detta skulle omintetgöra Guds eviga lycksalighetsplan.

Jesus Kristus erbjöd sig att bli Frälsaren i Faderns plan. Han valde att underkasta sig Faderns plan. Vi sätter vår tillit till vår äldre

broder Jesus Kristus, med vetenskap om att hans mission var nödvändig för att vi skulle kunna återvända till vår Faders rike.

Vad hände med Lucifer? Fadern sade:

”Eftersom denne Satan nu gjorde uppror mot mig och försökte tillintetgöra människans handlingsfrihet som jag, Herren Gud, hade givit henne, och även ville att jag skulle ge honom min egen makt, lät jag nedstörta honom genom min Enföddes makt.

Och han blev Satan, ja, djävulen, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja, ja, alla som inte vill hörsamma min röst” (Mose 4:3–4).

Eftersom valfrihet är en evig princip och vår himmelske Fader inte kränker den, förloerade han en tredjedel av sina barn som valde att följa Satan.

Valfrihet och jordelivet

Vad är då meningen med livet på den här jorden? Ett viktigt syfte är att bevisa vår trofasthet (se Abraham 3:24–25). Vi har förmågan att skilja mellan rätt och fel. Vi har kraften som vi fått av Gud ”att verka ... utan att påverkas” (2 Nephi 2:26). I slutändan får vi tilldelat oss det rike som vi vill ha, enligt de bud som vi följer, förrättningarna vi tar emot och förbunden vi håller.

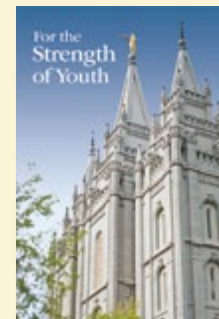
Precis som den kloke gamle cherokee-indianen förklarade, var det upp till honom vilken varg han skulle mata. Han hade valfrihet, och endast han kunde vara ansvarig för sina val. Han skulle få leva med konsekvenserna av sina val.

Du är en ungdom av ädel härkomst. Du har sänts till jorden när evangeliets fullhet finns här. Du har döpts och konfirmerats så att du, om du så önskar, kan få ta emot den Helige Anden som din ständiga ledsagare. Du har ingått dopförbund. Och unga män, ni har ingått ytterligare prästadömsförbund.

Ni har valfriheten att välja evigt liv genom att hålla er rena och värdiga att komma in i Guds heliga tempel och ta emot de förrättningar som gör att ni kan återvända till Faderns närhet. Du kan välja det eviga livets välsignelse, att leva det liv som Gud lever i all evighet tillsammans med din familj. Du har möjligheten att få ta emot allt det som Fadern har. Valet är ditt.

Använd din gudagivna valfrihet klokt. ■

I framtida nummer finns det fler artiklar om normerna i nya Vägledning för de unga.

NYCKELTANKAR OM VALFRIHET

”Rätten att själv bestämma över ditt liv [är] en av Guds största gåvor till dig ...

Du bär ansvaret för de val du gör ...

Du är fri att välja dina handlingar, men du är inte fri att välja följderna av dem.”

Vägledning för de unga (2011), s. 2.

VÄLSIGNAD AV
EXEMPEL

*Precis som mina vänner påverkade mitt liv, kan du ge
evangeliets ljus till dina vänner genom det sätt du lever på.*

Nyligen träffade jag en vän som jag kände i high school. Vi pratade om när vi först träffades, om glädjen som kommer av att följa evangeliet och om inflytandet som vänner kan ha i vårt liv. Faktum är att det var tack vare mina vänners exempel som jag blev medlem i kyrkan.

Jag kom till Förenta staterna från Amerikanska Samoa när jag var 10 år eftersom min far ville att hans barn skulle få fler utbildningsmöjligheter än vad han hade haft. Jag bodde i Seattle i Washington med en faster och farbror. När jag var 14 flyttade jag till Kalifornien. Min mormor som jag bodde med var tempeltjänare i templet i Los Angeles, men jag var inte medlem i kyrkan.

Under mitt andra år på high school engagerade jag mig i elevrådet och lade märke till flera personer som utmärkte sig bland alla de andra. De visade respekt för andra, de hade ett rent språk och klädde sig passande, och de utstrålade en värdighet och ett ljus som fångade min uppmärksamhet. Vi blev vänner och de inbjöd mig att följa med dem till veckoträffarna. Jag tyckte om de roliga, sunda aktiviteterna och Anden som jag kände där, så jag började gå dit regelbundet. Bara några veckor senare presenterade mina vänner missionärerna och Mormons bok för mig. Jag döptes strax därefter och påbörjade en livslång studie av Mormons bok.

Mina vänner följde rådet i Första Timoteusbrevet 4:12: "Var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet." Liksom mina vänner kan vi ha gott inflytande genom våra dagliga gärningar när vi följer evangeliet. När vi i vårt liv återspeglar våra normer och trosuppfattningar kommer de som är redo att ta emot

evangeliet att lägga märke till det och vilja veta mer.

Kom till exempel ihåg berättelsen om Alma i Mormons bok. Alma levde ett bekvämt liv som präst i kung Noas hov. När Abinadi bar sitt vittnesbörd trodde Alma på honom och med stor fara för sitt eget liv skrev han ner Abinadis ord och undervisade andra om Frälsaren (se Mosiah 17:2–4).

"Och det hände sig efter många dagar att det fanns en anseelig skara samlad vid platsen Mormon för att höra Almas ord. Ja, alla som trodde hans ord hade samlats för att höra honom. Och han undervisade dem och predikade för dem om omvändelse och återlösning och tro på Herren" (Mosiah 18:7; se också verserna 1–6).

Senare när Alma den yngre orsakade problem för kyrkan besvarade en ängel Almas böner: "Herren har hört sitt folks böner och likaså bönerna från sin tjänare Alma, som är din far. Ty han har bett med stor tro för dig att du skulle bringas till kunskapen om sanningen" (Mosiah 27:14). Alma den yngre

**Äldste
O. Vincent Haleck**
i de sjuttios kvorum

Alma den yngre och hans vänner omvände sig, blev stora missionärer och berörde tusentals människor med sitt goda exempel.

och hans vänner omvände sig, blev stora missionärer och berörde tusentals människor med sitt goda exempel.

”Och på så sätt var de redskap i Guds händer till att bringa många till kunskapen om sanningen, ja, till kunskapen om sin Återlösare.

Och hur välsignade är de inte! Ty de förkunnade frid, de förkunnade glädjebud om det som är gott, och de förkunnade för folket att Herren regerar” (Mosiah 27:36–37).

Mina vänner var också goda exempel för mig när de valde att verka som missionärer. Fastän jag upplevde en del motstånd bestämde jag mig för att jag också ville verka som missionär. Det beslutet har format resten av mitt liv. När jag verkade i Samoamissionen Apia hade missionärerna mycket av prästdömsledaransvaret och jag kunde se att kyrkan på öarna behövde stärkas. Jag bestämde mig för att göra min del — jag skulle återvända till Samoa efter att jag hade avslutat min mission och min utbildning.

När jag hade tagit examen från college flyttade jag och min hustru till Samoa där vi

uppfostrade våra barn och arbetade på att stärka kyrkan och samhället. Min far som inte är medlem i kyrkan var aktivt engagerad i lokala affärs- och samhällsangelägenheter. Hans motto var: ”Om det är värt att göra så är det värt att göra rätt.” När mina syskon och jag upptäckte evangeliet och följde det så gott vi kunde, lade han märke till de goda förändringar som skett i våra liv. År 2000 bodde president Gordon B. Hinckley (1910–2008) hemma hos min far när han var på hemväg från invigningen av templet i Suva på Fiji. Under det besöket berördes min fars hjärta av Anden, och jag hade förmånen att döpa honom när han var 80 år gammal. Han upplevde stor glädje i evangeliet och delade oförskräckt och djärvt med sig av det till andra under de sista dagarna av sitt liv.

Jag vet hur viktigt det är att vara ett exempel för de troende och glädjen det ger vårt och andras liv. Tack vare mina vänners goda exempel och kärleken från en profet, har min familj och jag välsignats med den glädje som evangeliet ger.

Vi påverkar andra genom våra gärningar varje dag. Låt oss se till att vi når ut till andra och sprider sanningen i följande skriftställe, så att det ger också ger glädje åt deras liv: ”Kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, skall detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippan som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla” (Helaman 5:12). ■

Den mäktigaste armén

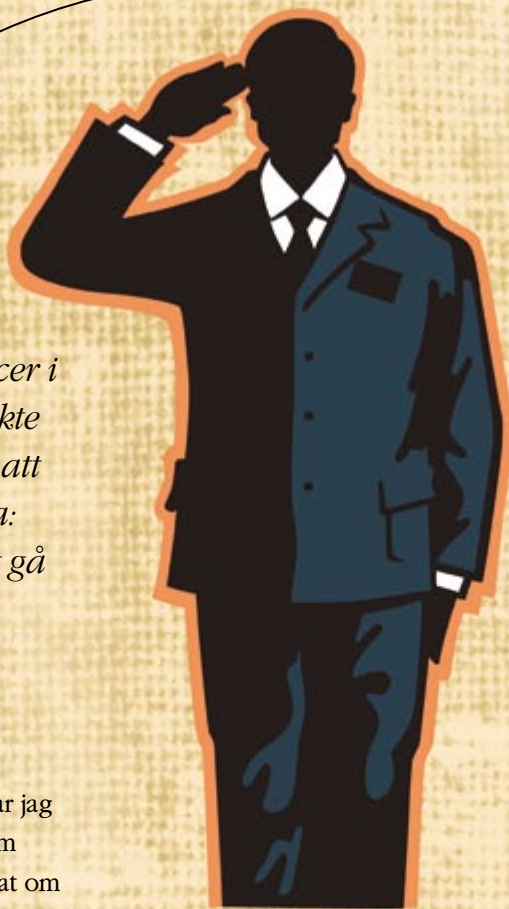
Jag planerade att bli officer i armén. Men när jag tänkte på min framtid kom jag att tänka på mammas fråga: "När har du planerat att gå ut som missionär?"

H. Daniel Wolke Canales

Ända sedan jag var liten har jag varit fascinerad av det som kyrkans ledare har berättat om när de tjänade i det militära. Många av dem har varit krigshjältar och stora exempel på tapperhet och ödmjukhet i sitt hemland. Deras upplevelser inspirerade mig att göra militärtjänst i mitt land.

När jag var 13 år började jag i en skola som är känd för sin strikta militära disciplin och infanteriträning. Mitt schema var krävande. Jag var ofta så utmattad i slutet av dagen att det kändes omöjligt att studera skrifterna och delta i seminariet.

Under mitt andra år vid skolan hade jag gjort upp planer för mitt liv: När jag som artonåring var klar i skolan skulle jag gå direkt till officersutbildningen och ta examen fyra år senare som officer i Guatemalas armé. Alla mina önskningar och

drömmar verkade förverkligas.

En dag berättade jag för mamma om mina planer och hon frågade: "När planerar du att gå ut som heltidsmissionär?" Efter den dagen kom hennes fråga upp i sinnet varje gång jag tänkte på min framtid.

Jag hade fortfarande ett hektiskt schema men började visa mer intresse för min andliga utbildning. Jag började gå till seminariet, arbeta med heltidsmissionärerna och delta i kyrkans aktiviteter. Jag följde rådet från min äldre bror som verkade som heltidsmissionär och började även läsa Mormons bok.

När jag utbildades till att bli fallskärmsjägare var det hårda träningspass varje dag. Vi krälade nästan

tillbaka till vår barrack, men jag hade alltid tillräckligt med ork till att läsa Mormons bok. De dagliga skriftstudierna stärkte min ande och hjälpte mig fortsätta med min utbildning.

En kväll samlades flera av mina vänner runt min säng för att ställa några frågor om Mormons bok och Vidsomsordet. Det var min möjlighet att vara den bästa soldaten — en som försvarar sanningen och förmedlar frid genom ett fast och övertygande vittnesbörd om Mormons bok.

När jag var 19 år värvades jag återigen till en armé — Guds armé, den mäktigaste armén av alla. Jag hade förmånen att stå sida vid sida med Sions ståndaktiga äldster och systrar i Mexikokommissionen Puebлас bataljon. Omgjordade med Guds vapenrustning förkunnade vi evangeliet och slogs för frihet med mod och styrka.

Vi strider mot mörkrets skaror, men segern tillhör Gud. Jag vill fortsätta vara en modig soldat, värvad av vår Kung. Vi har mäktiga vapen: Mormons bok, den Helige Anden och evangeliet i sin fullhet. Vi leds mot seger av levande profeter. Om vi utbildar oss och förbereder oss för vår Frälsares, Jesu Kristi ankomst, ger han oss en härlighetens krona i celestial härlighet. ■

PERSONLIG TILLVÄXT — BÖN

Amalia Camila Wilte

Ihela mitt liv har mina föräldrar lärt mig att be, men när jag började bli vuxen bad jag mina personliga böner enbart på kvällen. Jag tyckte att det räckte — tills jag började i Unga kvinnor.

När jag fick Personlig tillväxt-häftet läste jag igenom alla mål. Det var ett som verkligen fångade min uppmärksamhet: En uppgift för normen tro innebar att jag skulle be mina böner både morgon och kväll. ”Varför på morgonen?” frågade jag mig själv. ”Det är omöjligt för mig.”

Tiden gick och jag uppnådde inte det målet. Men jag var fast besluten att göra det, och fastän det var svårt litade jag på Herren.

Först verkade allt vara likadant. Men något inom mig började förändras. Jag kände mig mer säker i allting jag gjorde. De små grälen jag hade med min familj uppstod inte längre. När jag gick upp tidigt för att åka till kyrkan kände jag mig inte uttröttad. I stället hade jag en stor önskan att åka dit.

Det var speciellt en dag när jag inte trodde att jag skulle ha tid att göra allt som behövde göras. När jag vaknade den dagen bad jag — även om det inte var med någon större tillit — att något skulle förändras. Jag blev häpen över vad som hände: Jag hade tid att göra allt som jag behövde göra! Jag skämdes för att jag inte hade litat helt och fullt på Herren, men jag var mycket glad att han hade besvarat min bön.

Nu ber jag mina böner varje morgon och kväll, och mitt liv har verkligen förändrats.

Jag vet att vår himmelske Fader alltid hör oss och besvarar våra böner. Vi behöver bara ha tro på honom. Han kommer aldrig att överge oss. Han är där. Vi behöver bara närma oss honom. Jag vet att löftet ”bulta och dörren skall öppnas för er” är sant (Matt. 7:7). Vi behöver bara gå ner på knä, be och lita på hans tidsschema, inte vårt. Jag är tacksam mot honom för Personlig tillväxt-programmet och för den underbara gåva som bönen är.

MITT FAVORIT-SKRIFTSTÄLLE

L&F 64:10

Det här är mitt favoritskriftställe eftersom vi alla gör misstag. Ingen är fullkomlig utom Jesus Kristus, så vi bör lära oss att förlåta varandra när vi gör misstag.

Cedric G., 16 år, Luzon, Filippinerna

SKICKA DIN BERÄTTELSE TILL OSS

Har du en upplevelse när du har tillämpat råden från de här riktlinjerna i *Vägledning för de unga*?

- Musik och dans
- Fysisk och känslomässig hälsa
- Omvändelse
- Att helga sabbatsdagen

Lägg ut din berättelse på internet på liahona.lds.org eller skicka den via e-post till liahona@ldschurch.org och skriv ”For the Strength of Youth” på ämnesraden. Ta med fullständigt namn, födelsedatum, församling och stav (eller gren och distrikt) i meddelandet, samt en förälders tillstånd (via e-post) att trycka din berättelse.

**Äldste
Larry R. Lawrence**
i de sjuttios kvorum

*”Då jag, Nephi, är född av goda föräldrar har jag fått en del undervisning i all min fars lärdom”
(1 Nephi 1:1).*

ATT LÄRA

När jag var sex år kämpade jag med att försöka lära mig läsa. Min lärare sade att jag skulle behöva gå om första klass. Min pappa blev orolig när han fick veta det. Så varje kväll efter middagen övade han på läsning tillsammans med mig. Pappa gjorde det till en lek så att jag skulle fortsätta vara intresserad. Snart kände jag igen ord när jag såg dem, och pappa belönade mig med beröm och uppmuntran. Vi läste tillsammans i timmar och jag blev allt bättre på det.

Min lärare bestämde sig för att jag skulle få fortsätta till andra klass. Pappa var stolt över mig. Han var alltid intresserad av hur det gick för mig i skolan. Till jul köpte han böcker till mig som han visste att jag skulle tycka om.

Några månader efter att jag var klar med high school dog pappa i cancer. Han fick inte leva så att han kunde se mig ta examen från college eller medicinstudierna, men han levde tillräckligt

SIG LÄSA

länge för att veta att jag hade lärt mig tycka om att läsa. Det blev han mycket glad över.

Min familj och jag var inte medlemmar i kyrkan. En dag under tiden då jag studerade medicin, lånade jag en bok från biblioteket som hette *Ett stort och förunderligt verk*. Den hade skrivits av en apostel som hette äldste LeGrand Richards. Boken handlade om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag läste boken om och om igen. Jag studerade den och bad om den. Boken förberedde mig för att bli medlem i kyrkan några månader senare.

När jag hade döpts fick jag veta att jag kunde besöka templet och döpas för min far. Han hade haft stor betydelse i mitt liv. Äntligen kunde jag göra något speciellt för att tacka honom för allt han hade gjort för mig.

Jag tycker fortfarande om att läsa. Gåvan som min far gav mig välsignar mitt liv varje dag när jag läser skrifterna och profeternas ord. ■

MISSIONÄRSVÄN

Jane McBride Choate

Baserad på en sann berättelse

"Inbjud alla att komma till Kristus"
(se L&F 20:59).

Alex frågade sin vän Jake om han ville leka hemma hos honom en lördag. De hade roligt med racerbilar när Jake lade märke till en tavla som hängde på väggen.

"Vem är det?" frågade han och pekade på bilden av Thomas S. Monson.

"Det är president Monson", sade Alex.

Jake sade inget.

"Du vet, profeten i vår kyrka", sade Alex.

Jake såg generad ut. "Vi går inte till kyrkan längre", sade han.

"Varför slutade ni gå?" frågade Alex.

Jake ryckte på axlarna. "Jag vet inte."

"Vill du följa med mig på söndag?" frågade Alex. "Vi kan gå till Primär tillsammans. Min lärare är jättebra."

Jakes ögon lyste upp. "Jag måste fråga mamma, men jag tror hon låter mig följa med", sade Jake.

På lunchen frågade Alex sin mamma: "Får Jake följa med mig till Primär i morgon?"

"Vi måste fråga Jakes mamma", sade mamma. "Om hon säger ja så

kan han naturligtvis följa med."

Senare samma dag kom Jakes mamma för att hämta honom.

"Får Jake följa med mig till Primär i morgon?" frågade Alex.

"Får jag det, mamma?" frågade Jake. "Alex säger att Primär är jättekul. De får lyssna på berättelser, sjunga sånger och lära sig om personer i skrifterna."

"Jag vet inte", sade Jakes mamma och såg osäker ut. "Vi har inte varit i kyrkan på länge."

"Snälla mamma", sade Jake. "Jag vill gå dit."

"Jake får gärna följa med oss", sade Alex' mamma.

"Är du säker på att du vill gå dit?" frågade Jakes mamma.

"Jag är säker", sade Jake.

"Då antar jag att det är okej", sade Jakes mamma.

Jake gav sin mamma en snabb kram. "Tack, mamma", sade han.

På söndagsmorgonen hämtade Alex' familj Jake. Han var klädd i sina bästa söndagskläder. Efter sakramentsmötet gick pojkarna till Primär. När de kom till klassen sade läraren: "Vi är så glada att ha dig här, Jake."

Efter kyrkan tog Alex familj hem Jake.

"Tack för att ni tog med mig till kyrkan", sade Jake.

Alex' mamma log mot honom. "Var så god, Jake. Vi hoppas att du följer med oss igen", sade hon.

Den kvällen under middagen frågade Alex: "Får jag fråga Jake om han vill följa med oss till kyrkan nästa söndag?"

Mamma nickade. "Jag ska följa ditt exempel och fråga hans mamma om hon vill följa med också", sade hon.

Du är en bra missionär, Alex", sade pappa.

Alex blev förvånad. "Jag var ju bara en vän", sade han.

"Det är det en missionär är", sade mamma, "en vän." ■

"Detta att dela med sig av evangeliet på ett naturligt och normalt sätt till dem vi har omtanke om och älskar blir ... vårt livsverk, det som gläder oss mest i livet."

Äldste David F. Evans i de sjuttios kворum, "Var det värt besväret?" *Liahona*, maj 2012, s. 106.

Vår sida

Nicolas M., 5 år, Colombia

Överbefälhavare Moroni,
av Ezra B., 9 år, Filippinerna

Barnen i La Huerta församling i Miradors stav i Guadalajara i Mexiko förbereder sig för barnens medverkan på sakramentsmötet.

Evig familj,
av Nicole M.,
5 år, Brasilien

Skapelsen,
av Melanie M.,
6 år, Brasilien

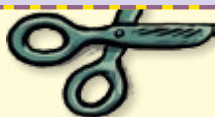
Alondra E., 5 år, från Guatemala, tycker väldigt mycket om Primär. Hennes favoritpsalm är "Jag är Guds lilla barn". Hon vet att vår himmelske Fader älskar henne och att kyrkan är sann. Hon älskar barnens avdelning i Liahona.

Nedräkning till generalkonferensen

Du kan förbereda dig för generalkonferensen genom att klippa ut remsorna här nedanför och tejpa ihop ändarna så att de bildar en kedja. Varje dag under de två veckorna närmast före generalkonferensen tar du en länk från kedjan och gör det som står på remsan. Allteftersom kedjan bli kortare, kommer vi allt närmare konferensen

1. Läs om Lehis Liahona (se 1 Nephi 16:10, 28, 29 och Alma 37:38–40). Hur är profetens ord som en Liahona för familjerna idag?
2. Leta efter bilder av profeten och apostlarna i maj- eller novembernumret av *Liahona* eller på lds.org/church/leaders och lär dig deras namn.
3. Tänk dig att du har blivit ombedd att hålla ett tal om profeter i Primär. Vad skulle du säga?
4. Sjung psalmen "Tack, Gud, att profeter du sänder" (*Psalmer*, nr 10).
5. Vilket evangelieämne skulle du vilja lära dig mer om under konferensen? Gör en lista över ord att lyssna efter.
6. Be om hjälp så att du kan koncentrera dig och känna Anden under konferensen. Du kan också be för de ledare i kyrkan som ska tala.
7. Berätta för dina föräldrar eller andra familjemedlemmar varför du ser fram emot konferensen.
8. Läs om när kung Benjamin talade till sitt folk (se Mosiah 2:1, 5, 9, 41). Hur var det mötet som en generalkonferens?
9. Rita en bild av din favoritprofet från skrifterna.
10. Tillverka en dagbok där du kan göra anteckningar eller rita bilder om talen under konferensen. Du kan hitta ett utskriftsbart anteckningsblock på lds.org/general-conference/children.
11. Sjung sången "Lyss till profeten", (*Barnens sångbok*, s. 58–59).
12. Läs om de rättfärdiga nephiterna i Fjärde Nephi 1:12–13, 16. Vad gjorde de när de träffades?
13. Läs berättelsen "Missionärsvän" på sidan 60 i det här numret.
14. Prata om den här lärdomen av äldste M. Russell Ballard: "Om ni lyssnar till den levande profeten och apostlarna och hörsammar våra råd, kommer ni inte att gå vilse" ("De talade till oss", *Liahona*, juli 2001, s. 116).

Du kan använda den här lektionen och aktiviteten för att lära dig mer om månadens tema i Primär.

De tio budorden lär mig att älska Gud och hans barn

Du har haft en hektisk dag! Din klasskamrat frågade om han kunde kopiera din hemuppgift. Du ville vara ärlig, så du sade nej men erbjöd dig att hjälpa honom.

På vägen hem från skolan såg du att din granne hade svårt att lyfta den stora korgen med grönsaker som hon just hade plockat i sitt trädgårdsland. Du ville komma hem, men du sprang dit och hjälpte henne bära in korgen.

Efter middagen sade din pappa att du skulle göra din matteläxa. Matte är svårt och du ville inte göra

det, men du bestämde dig för att lyda din pappa.

Du var trött när du skulle lägga dig, men du knäböjde och tackade din himmelske Fader för dina välsignelser.

Visste du att när du fattade alla de här bra besluten så följde du de tio budorden? När israeliterna hade flytt från Egypten behövde de vägledning från Herren. Genom profeten Mose gav Herren folket tio viktiga bud att följa för att leva ett rättfärdigt liv. De tio budorden lär oss att vi ska respektera Gud, vara ärliga, hedra våra föräldrar,

SÅNG OCH SKRIFTSTÄLLE

- "Håll alla buden", *Barnens sångbok*, s. 68–69.
- Läran och förbunden 42:29

hålla sabbatsdagen helig och vara goda grannar. Dessa regler är lika viktiga idag som de var för tusentals år sedan. När vi följer Herrens bud lär vi oss att älska och respektera Gud och att vara vänliga och kärleksfulla mot andra omkring oss. ■

BARA DU

Du kan hitta de tio budorden i Andra Moseboken 20. Kan du räkna alla 10? Markera dem med en penna om du vill.

VDR-AKTIVITET: FÖLJ BUDORDEN

De tio budorden kan delas i tre viktiga kategorier: (1) hedra Gud, (2) respektera föräldrar och familj och (3) respektera andra.

Klipp ut de tre etiketterna här nedanför. Du kan klistra fast dem på burkar eller påsar eller lägga dem på ett bord. Låt familjemedlemmarna skriva ner på olika papperslappar några bra saker som de gjorde eller såg någon annan göra under veckan som gått för att följa ett bud. Kanske visade du vördnad

under en bön, eller så kanske din bror hjälpte era föräldrar att laga middag.

Läs en av papperslapparna och bestäm sedan som familj vilken av dessa tre kategorier som upplevelsen faller under. Lägg papperet i burken eller påsen eller lägg det bredvid etiketten på bordet. Läs resten av papperslapparna och placera dem vid rätt kategori. Vissa upplevelser passar in under fler än en kategori.

HEDRA GUD

RESPEKTERA FÖRÄLDRAR OCH FAMILJ

RESPEKTERA ANDRA

Chad E. Phares
Kyrkans tidningar

I skolan frågade jag mina tre vänner om de tror på Gud. De sade ja. Jag sade att jag också gjorde det. Jag gav dem en inbjudan till templets öppet hus. De sade: "Okej, vi kommer."

Hej!

Jag heter Timofei och kommer från Kiev i Ukraina

Sexåriga Timofei bor i Kiev, huvudstaden i Ukraina och platsen där landets första tempel ligger. Timofei är glad över det nya templet och över många andra saker. Han var särskilt glad när han tappade sina två första tänder. Hans pappa drog ut en hemma hos hans mormor och den andra lossnade av sig själv.

I år började jag ta karatektioner därför att min pappa och mina bröder också studerar karate. Jag har lärt mig hur man ger skarpa slag, hur man skyddar sig och lyfter tunga saker.

FOTO CHAD E. PHARES

Min bror och jag tycker om att bygga hus, bilar och små gubbar av våra byggklossar.

Mina bröder hjälpte till under templets öppet hus. Jag ville också hjälpa till, men jag var för ung. Jag gick rundturen under templets öppet hus två gånger. Jag tyckte jättemycket om det.

Under sommaren lärde mina två bröder mig att spela fotboll. De lärde mig hur man springer på planen och vaktar målet. Fastän de är äldre så spelar jag med dem och deras vänner.

Jag tycker om mina små bilar. Eftersom de är gjorda av metall så går de inte sönder. Jag har haft mina länge och det är nästan inga repor på dem.

Jag tycker om att ha leksakerna hos mig när jag sover på nätterna. När mina bröder sover leker jag fortfarande lite med mina leksaker.

JESUS besöker NEPHITERNA

Diane L. Mangum

Under tre dagar täcktes nephiternas land av mörker. Det syntes inte en enda solstråle eller stjärna. Det var så mörkt att inte ens ett stearinljus gav något ljus.

De rädda nephiterna hade lyssnat på åskan och de hemska stormarna och känt jordbävningar skaka marken. Nu grät och skrek många i mörkret. De önskade att de hade följt profeten Nephis lärdomar och omvänt sig!

SOM EN HÖNA SAMLAR SINA KYCKLINGAR

Jesus sade till nephiterna att han hade försökt samla dem som en höna samlar sina kycklingar under sina vingar för att beskydda dem. Han sade att han älskade dem alla och ville vaka över dem och beskydda dem.

Plötsligt hördes en röst över hela landet: ”Se, jag är Jesus Kristus, Guds Son. Jag skapade himlarna och jorden och allt som finns i dem. Jag var hos Fadern från begynnelsen.”

Jesus sade att han hade kommit till jorden för att frälsa världen från synd. Han hade lagt ner sitt liv och hade nu uppstått. Han inbjöd alla att omvända sig och bli frälsta.

Nephiterna var så förbluffade över att höra Jesu röst att de satt tysta i många timmar och begrundade vad de hade hört.

På morgonen blev det ljust igen och folket började glädja sig. Många samlades runt templet i landet Bountiful för att prata om allt det underbara som hade hänt. Sedan hörde de en tyst mild röst från himlen. Rösten fick deras hjärtan

att brinna, men de kunde inte förstå den.

Rösten hördes ännu en gång men de förstod fortfarande inte orden.

En tredje gång hörde de rösten som sade: ”Sen min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärligat mitt namn — hör honom.”

Folket tittade upp och såg Jesus

komma ner från himlen tills han stod mitt ibland dem. Nephiterna föll till marken. De mindes orden från profeterna — att Jesus Kristus skulle besöka dem efter att han hade blivit korsfäst och hade uppstått.

Jesus lät varje person röra vid hans händer och fötter och känna på märkena efter att han hade spikats fast på korset i Jerusalem. När

alla hade sett och känt själva, visste de att han var den uppståndne Frälsaren. De ropade ”Hosianna!” och dyrkade honom.

Jesus kallade på profeten Nephi att han skulle komma till honom. Han gav

NEPHI

I Mormons bok finns det fyra profeter som heter Nephi. Nephi som såg den uppståndne Jesus och var hans lärjunge, levde 600 år efter Nephi, Lehis son.

Nephi och elva andra rättfärdiga män myndigheten att undervisa och döpa efter att han hade återvänt till himlen. Dessa tolv blev lärjungarna i Jesu Kristi kyrka i den nya världen. ■

Från Tredje Nephi 8–12.

Låtsasprimär

Tryn Paxton

Baserad på en sann berättelse

1. Sophie mådde inte bra när hon satte sig ner för att äta frukost på söndagsmorgonen.

Jag är ledsen, Sophie, men du är för sjuk för att gå till kyrkan idag.

2. Sophie började gråta.

Men jag vill gå till Primär.

Vi kan kanske göra något särskilt hemma.

3. Sophie var ledsen. Hon gick till sitt rum och täckte över ansiktet med en filt. Då fick hon en idé.

Vi kanske kan ha låtsasprimär hemma idag.

4. När Sophies bröder gjorde sig i ordning för kyrkan tog Sophie på sig sina egna söndagskläder. Hon klädde också sina dockor och mjukisdjur i fina klänningar så att de också kunde vara med på låtsasprimär.

5. När de andra i familjen hade åkt till kyrkan gjorde Sophie och mamma om vardagsrummet till ett låtsasprimär. Sophie tejpad fast bilder av Jesus på väggen och tog ner *Barnens sångbok* från bokhyllan. Hon tog också fram färgkritor och skrifterna.

6. Sophie satt på soffan med sina dockor och mjukisdjur. Mamma bad en inledningsbön. Sedan sjöng Sophie och mamma "Jag är Guds lilla barn" och "Jag längtar så till templet".

7. Sophie var glad när de hade låtsasprimär. Till och med hennes dockor och mjukisdjur satt still.

8. När låtsasprimär var slut lade mamma Sophie i sängen för att hon skulle sova middag.

VAD ÄR LIKADANT?

När Sophie var för sjuk för att gå till Primär gjorde hon och hennes mamma vardagsrummet till ett låtsasprimär. Se om du kan hitta de saker som är likadana i båda bilderna.

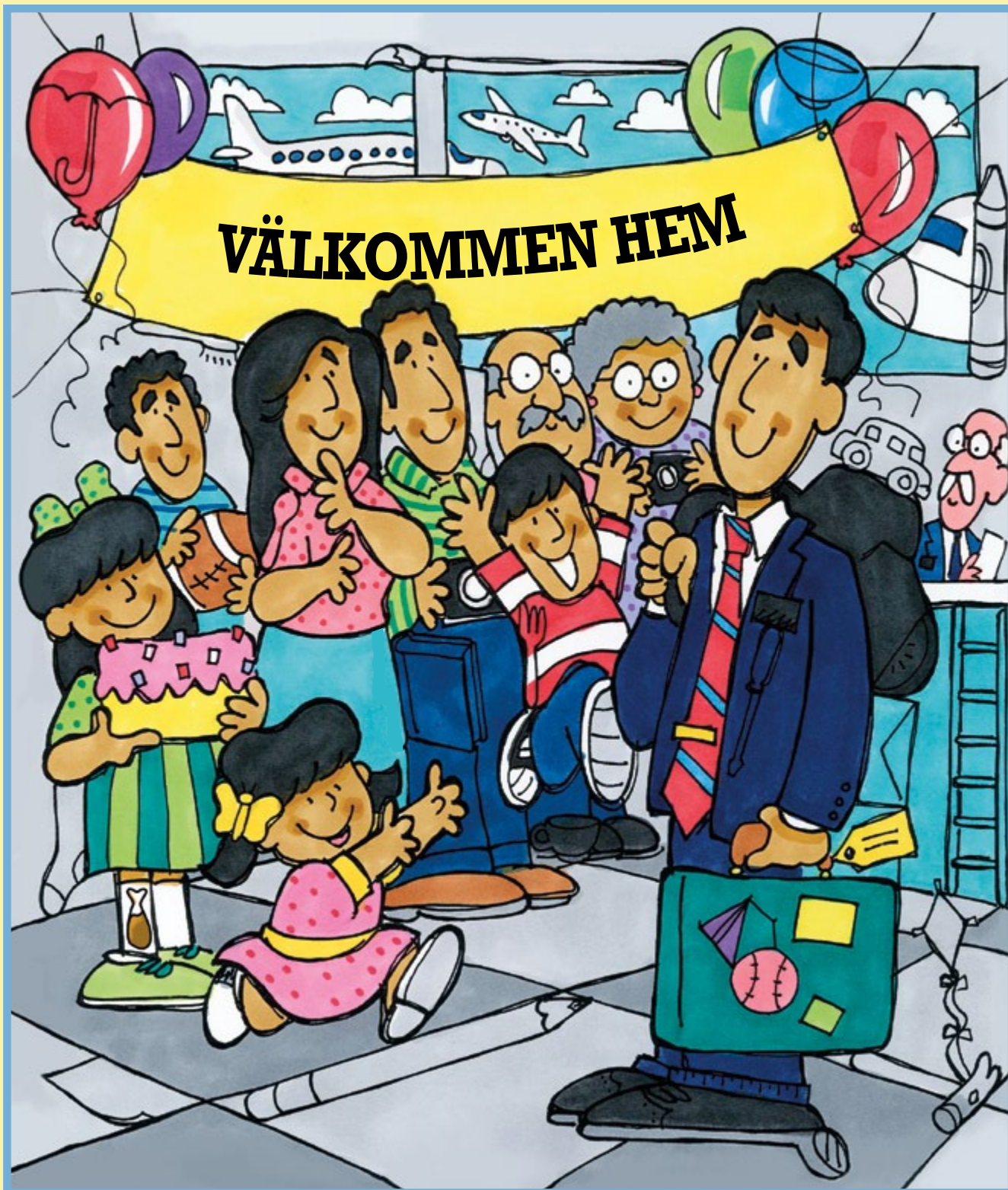

ILLUSTRATION VAL CHADWICK BAGLEY

Val Chadwick Bagley

Den här äldsten har kommit hem efter att ha tjänat vår himmelske Fader som missionär. Titta på bilden och se hur många dolda saker du kan hitta: En baseball, en bok, en skål, en fjäril, en bil, en krita, en kopp, en kyckling-

klubba, ett kuvert, en gaffel, en golfklubba, en hammare, en drake, en kniv, en stege, en målpensel, en penna, ett papper, en linjal, en skruvmejsel, sockar, en sked, ett tält, en tandborste, ett paraply och en bit vattenmelon.

Hjälpföreningens systrar över hela världen firar 170-årsjubileum

Lok Yi Chan

Nyheter om och händelser i kyrkan

För att fira 170-årsjubileet för Hjälpföreningens grundande deltar systrar runt om i världen i tjänande och andra aktiviteter som engagerar dem i organisationens verksamhet.

I februari utfärdade Hjälpföreningens generalpresidentskap en inbjudan till systrar över hela världen i vilken de föreslog åtta möjliga aktiviteter för att fira årsdagen — som ägde rum lördagen den 17 mars 2012. Aktiviteterna kan planeras under ledning av lokala prästadömsledare.

Och systrar runt om i världen har antagit utmaningen. Här följer kortfattade höjdpunkter från några av de firanden som har ägt rum på olika håll i kyrkan.

Dominikanska republiken

Systrar från Primaveras första gren i La Vegas distrikt i Dominikanska republiken påmindes om de tidiga sista dagars heliga kvinnornas osjälviskhet och bestående arv genom grenens firande den 17 mars.

Varje syster som deltog klädde sig som en pionjär och delade med sig

av ett budskap om Hjälpföreningen. María Elena Pichardo de Gómez, första rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap, påminde systrarna om deras ansvar att förbereda sig för svåra tider, som nutida profeter har undervisat om. Hon tillade: ”Den största styrkan vi har i Hjälpföreningen i Primaveras första gren är att vi är så olika, men ändå förenade av samma evangelium.”

Fiji

Till följd av uppmaningen från Hjälpföreningens generalpresidentskap att ”i Hjälpföreningen organisera tjänande i samhället” startade Hjälpföreningen i Samabula församling i Suva norra stav projektet ”Gör en insats — Kärleken upphör aldrig.” Varje syster i församlingen satte upp ett mål att utföra en handling av tjänande, kärlek eller vänlighet 170 gånger — till olika personer — innan slutet av september 2012.

Församlingen höll också en aktivitet för att hjälpa systrarna att bättre förstå och uppskatta alla Hjälpföreningens generalpresidenters liv

och tjänande, från Emma Smith och framåt.

Hongkong

I Hong Kong firade systrarna från New Territories stav Hjälpföreningens årsdag genom att reflektera över sin egen och Hjälpföreningens historia.

De organiserade en utställning med temat ”Vår strävan efter nåd” där de visade upp gamla missionärsbilder, familjeuppteckningar, målningar och föremål som tillverkats under tidigare aktiviteter i Hjälpföreningen, såsom lanternor och påfåglar gjorda av rött papper, broderier, nyckelringar och plånböcker.

Kenya

I Bamburi gren i Kenyamissionen Nairobi, donerade Hjälpföreningens systrar pengarna som skulle ha använts till en aktivitet och köpte istället köksredskap och andra föremål som grenen behövde. Efter att noggrant ha städat möteshuset samlades systrarna för att reflektera över Hjälpföreningens grundande 1842, genom att läsa och samtala om texter i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet*.

”Tanken på att vara en del av Hjälpföreningens världsomspännande organisation är speciell,” sade Irene Kioi, andra rådgivare i Hjälpföreningens

Hjälpföreningen i Sambula församling i Suva norra stav på Fijiöarna hade en aktivitet som skulle hjälpa systrarna att bättre förstå och uppskatta alla Hjälpföreningens generalpresidenters liv och tjänande, från Emma Smith och framåt.

presidentskap. "Det bekräftar för mig att [Hjälpföreningen] är instiftad av Gud och inte av människan."

I Mombasa gren studerade syst-rarna kvinnliga lärjungar till Jesus Kristus i *Döttrar i mitt rike* och Nya testamentet. Grenens hjälpförenings-president, Jael Mwambere sade: "Det här är första årsdagen för Hjälpföreningen i Mombasa gren. Jag hoppas att vi alla kan få en förnyad hängivenhet till våra plikter i Hjälpföreningen. Må vi ta hand om varandra, gå på kyrkans möten och hjälpa de behövande från och med idag."

Republiken Marshallöarna

Lördagen den 17 mars träffades hundratals systrar från Ajeltake

gren, Laura församling och Island Majuro församling i Majuro stav i Rairok, en stad nära Majuroatollen klockan 04.30. Anledningen: De gick en och en halv timme långa vägen till möteshuset i Delap för att demonstrera dygden uthålligheten. De träffade systrarna i Delap och Rita församlingar, som också gick till möteshuset, för att ha en andaktsstund och äta frukost. Senare framförde systrarna sketcher och danser och lyssnade på ett tal av stavspresidenten.

Spanien

Dos Hermanas församling i Sevilla stav visade upp en utställning om Hjälpföreningen i församlingen

och hade bland annat med ett speciellt album med foton på det tjänande och de aktiviteter som systrarna hade utfört tillsammans genom åren.

María Pérez Sánchez, första rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap, sade: "Att kunna delta i firandet av denna organisation får mig att känna mig närmre de pionjärv kvinnor som offrade så mycket för oss. Och nu, idag, kan vi fortsätta att utföra det arbete de tog sig an."

USA

I Gardner församling i Springfield stav i Massachusetts, firade systrarna Hjälpföreningens 170-årsdag med en middag som hölls den 15 mars. Under kvällen höll fyra systrar presentationer där var och en berättade om en kvinna som haft en positiv inverkan på hennes liv. Varje talare hade också med sig en liten utställning som belyste hennes presentation.

"Det här var en aktivitet som handlade om kvinnans styrka och värde," sade Jennifer Whitcomb, Hjälpföreningens president, "och den uppmuntrade oss också att se varandras styrkor, likhet och värde."

Även om själva årsdagen har passerat gäller inbjudan till systrarna att engagera sig i tjänande och andra frändeaktiviteter under hela 2012. ■

Helping Hands-programmet banar väg för missionsarbete, ny stav i Amapá, Brasilien

Michelle Sá, med hjälp av äldste Fabiano Cavalheiro

Lördagen den 10 mars 2012 steg 21 personer ned i dopets vatten. Detta är det största antalet personer under de senaste åren i de brasilianska staterna Para och Amapá, som båda tillhör Brasilienmissionen Belém, att ta emot dopets förrettning på samma dag och bli "medborgare tillsammans" med de heliga (Ef 2:19 för att "leva det nya livet" (Rom 6:4).

Dopen skedde strax efter tillkännagivandet om att Macapá-distriktet skulle bli en stav, vilket inträffade den 14–15 april.

Ledare, medlemmar och

missionärer har med gemensamma krafter arbetat för denna tillväxt. Arbetet i Helping Hands-programmet har också varit ett viktigt redskap i missionsarbetet den senaste tiden.

"Helping Hands-projektet som pågått de senaste två åren i staten Amapá har fört kyrkan ut ur mörkret och hos ämbetsmän i samhället, pressen och samhället väckt en önskan att få reda på mer om detta fantastiska program och kyrkan som ligger bakom det," sade José Claudio Furtado Campos, nyligen avlöst president för Brasilienmissionen Belém.

Faktum är att projekten har gjort så stor nytta i staten att samhällsledarna har instiftat tre nya helgdagar i regionen: 6 april: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga-dagen; 30 juli: Helping Hands tjänande-dagen; och 23 september: "Familjen: Ett tillkännagivande för världen"-dagen. Dessutom uttryckte de sitt tack till kyrkan via äldste Jairo Mazzagardi i de sjuttios kvarum, andre rådgivare i presidentskapet för området Brasilien.

"Helping Hands-projekten har hjälpt kyrkan att få mycket större förtroende hos Amapás befolkning," fortsatte president Campos. "När våra missionärer presenterar sig ..., talar folk om för dem att de redan har hört talas om kyrkan genom inslag på TV, på radio och i tidningen. De har hört fantastiska saker om kyrkan och detta gör dem ofta mer mottagliga för missionsarbetet."

Michelle Sá är biträdande informationssekreterare i Macapá stav i Brasilien; Äldste Fabiano Cacalheiro är tjänar som heltidsmissionär i Brasilienmissionen Belém. ■

I Macapá i Brasilien steg 21 personer ned i dopets vatten lördagen den 10 mars 2012. Fotot visar dessa nya medlemmar tillsammans med missionärer från Brasilienmissionen Belém. På skyltarna står det: "Estaca Macapá" eller "Macapá stav". De lokala ledarna och medlemmarna tillskriver Helping Hands-programmet en stor del av kyrkans tillväxt och styrka i området.

FOTO MICHELLE SÁ

Kyrkans ledare talar på skolavslutningar i Hawaii, Idaho och Utah

Kyrkans ledare reste till kyrkans skolor i Hawaii, Idaho och Utah i USA under april månad för att ge de avgående studenterna några råd.

Den 7 april, på Brigham Young-universitetet i Idaho, gav äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum studenterna att ”ersätta rädsla med tro”.

”Jag tror att vi står på tröskeln till en ny tid av tillväxt, framgång och överflöd,” sade han. ”Jag uppmanar er att lova er själva och er himmelske Fader att viga ert liv och helga er tid och talanger till uppbyggandet av Jesu Kristi kyrka i väntan på Frälsarens andra ankomst.”

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum besökte LDS Business College i Salt Lake City i Utah den 13 april 2012 för att hålla avslutningstalet till avgående studenter från alla USA:s 50 stater och 67 andra länder.

Han betonade hur viktigt det är att studenterna engagerar sig i tjänande hela livet. ”Tjänande kommer att vara ert motgift mot själviskhet och känslan av berättigande som alltmer genomsyrar samhällen runtom i världen. ... Ert tjänande kommer att vara till välsignelse för andra, men också skydda er,” sade han.

Nästa dag gav Elaine S. Dalton, Unga kvinnors generalpresident, följande råd till studenter på BYU-Hawaii: ”Kom ihåg vilka ni är.” ”Arbeta flitigt.” ”Träna för motgångar.” ”Våga drömma stort.” ”Vinnare kommer inte alltid först.”

”Spring in i ert tros- och livsmaraton,” sade hon. ”Bli inte modfällna av uppförsbackarna, utan se möjligheterna i motgångarna. Gå med stadiga

steg och en säker kunskap om att ni aldrig är ensamma. ... Jag tror verkligen att en dygdig ung kvinna eller ung man, ledd av Anden, kan förändra världen.”

Den 19 april 2012 lyssnade de avgående studenterna på BYU i Provo i Utah till äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, som talade om motgångarna i världen men

FOTO MED TILLSTÅND AV BYU-PROVO

Avgående studenter på Brigham Young-universitetet i Provo, i Utah, lyssnar till äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, den 19 april 2012.

sade till studenterna att se på framtiden med tro.

”Även om världens mod sviker, bör ni repa mod. Det har alltid funnit svåra tider,” sade äldste Oaks. ”Vi, era förfäders generation, har överlevt stora utmaningar, och det kommer ni också att göra. ... Vi har en Frälsare och han har lärt oss vad vi bör göra.”

För att läsa mer om dessa tal och andra budskap från kyrkans ledare, gå in på sidan *Prophets and Apostles Speak Today* på prophets.lds.org. ■

Uppdaterad LDS Maps hjälper medlemmar att hitta kyrkans platser

En ny version av LDS Maps har en rad olika funktioner som kommer att hjälpa medlemmarna att hitta stavsmedlemmar, möteshus, tempel och andra av kyrkans fastigheter.

För att få den nya LDS Maps, gå till **LDS.org > Tools > Maps**. Den finns på sexton olika språk — danska, engelska, finska, franska, holländska, italienska, japanska, kinesiska, koreanska, norska, portugisiska, ryska, spanska, svenska, tjeckiska och tyska.

De nya funktionerna inkluderar visning av var medlemmarna bor, flera kartvisningsalternativ, bättre stöd för iPad och andra mobiltelefoner, karta

De nya funktionerna i LDS Maps inkluderar visning av var medlemmarna bor, flera kartvisningsalternativ, bättre stöd för iPad och surfplattor, karta över församlingsgränser, funktionen "Hitta min position", och förbättrade utskriftsalternativ.

över församlingsgränser, funktionen "Hitta min position", och förbättrade utskriftsalternativ.

Personer som använder den nya versionen kan hitta kyrkans möteshus, se och skriva ut vägbeskrivningar och dela kartlänkar med hjälp av sociala medier. Medlemmar som är inloggade på sitt LDS-konto kan också se sin egen församlings- och stavsinformation och i de närliggande områdena.

Medlemmarna inbjuds att skicka in Generalkonferensfoton till tidskrifter

Tidskrifterna *Liahona* och *Ensign* ber medlemmarna att delta i den kommande generalkonferensen och i framtida generalkonferenser genom att skicka

in konferensrelaterade foton från deras områden omedelbart efter konferensen. Fotografier kommer att väljas ut för publicering i maj- och novembernumren av tidskrifterna.

Medlemmar kan skicka in sina fotografier snabbt och enkelt via LDS.org genom att gå till **Menu > Magazines** (eller skriva in **Lds.org/magazine**), och sedan klicka på **Submit Your Material** i den högra spalten på sidan.

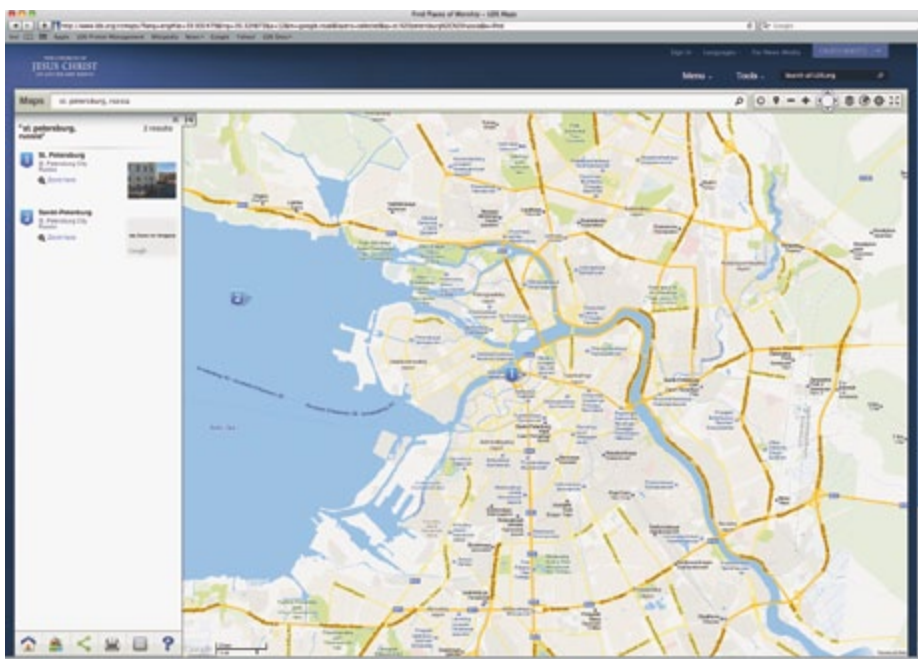
Sidorna för *Liahona* och *Ensign* har också underrubriken "Submit Material" där medlemmar får tillgång till online-formuläret för att skicka in fotografier.

Medlemmarna bör läsa igenom Image Guidelines innan de skickar in sina bilder. Riktlinjerna under "General Conference Photos" specificerar det format, den kvalitet och det innehåll som redaktörerna söker, såväl som ett sista datum för inskickning av konferensfoton.

App till surfplatta släppt för *Liahona*

Kyrkan har släppt en prototyp för en app för surfplatta med innehåll från tidskrifter. LDS *Liahona*-appen innehåller numren oktober 2011, november 2011 och maj 2012 — med andra ord Mormons bok-numret och de två senaste konferensnumren.

LDS *Liahona* finns tillgänglig på engelska, portugisiska och spanska och erbjuder en mer interaktiv —till och med fördjupad — upplevelse av tidskriften. Användaren kan till exempel läsa tidskriften samtidigt som han eller hon lyssnar till en ljudfil av samma text. Appen fungerar både för Androids och Apples plattformar. ■

BREV TILL REDAKTIONEN

Små och enkla medel

Min son Taylor (äldste Mulford) tjänar som heltidsmissionär på Bora Bora i Tahiti. Han berättade att för inte så länge sedan kom stavsprezidenten till Bora Bora och berättade för missionärerna att han hade gått till en frisör, som var medlem, för att klippa håret. Han frågade frisören varför det inte fanns några nummer av *Liahona* bland de andra tidningar han erbjöd kunderna att läsa. Frisören lovade honom att nästa gång han kom, skulle det finnas nummer av *Liahona* där. Men nästa gång som stavsprezidenten gick till frisören fanns det fortfarande ingen *Liahona*. Besviket frågade han frisören varför. Frisören förklarade att varje gång han lade fram en *Liahona*, så läste någon den, ställde många frågor, och bad sedan att få ta med sig tidskriften. Frisören sade att han inte hade några fler tidskrifter att ge bort, men tillade att många av personerna som tagit med sig dem nu tog emot undervisning av missionärerna.

Tänk er vad som skulle kunna hända om varje läkare, tandläkare och frisör i kyrkan skulle lägga fram några av kyrkans tidskrifter i väntrummet. Kyrkan går framåt tack vare de små och enkla medel som medlemmarna bidrar med.

Burdell Mulford, Utah, USA

Skicka kommentarer och förslag till liahona@ldschurch.org. Bidragen kan komma att förkortas eller förtydligas. ■

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer några exempel:

”Bygg upp din tro på Kristus,” s 12:

I slutet av artikeln talar äldste Christofferson om tro som en handlings- och kraftprincip. Samtala som familj om några utmaningar ni har och mål som ni kan sätta upp för att övervinna dem. Välj ut ett mål att arbeta mot den här veckan och kom ihåg att med Jesu Kristi hjälp har vi kraften att göra allt, enligt hans vilja och tidsplan. På en kommande hemafton kan ni diskutera er familjs framsteg mot det mål som ni satte upp.

”Spreid evangeliet genom att bjuda på dig själv,” s 16:

Dela med dig av berättelser från den här artikeln och be din familj att tänka på vänner och familjemedlemmar som ni skulle kunna dela med er av evangeliet till. Samtala om hur man är en vän och lyssnar med kärlek så att ni är förberedda när tillfället ges att bära ert vittnesbörd.

”Personlig tillväxt — bön,” s 58:

Läs om Amalias erfarenhet av att lära sig att be både morgon och kväll. Läs vad Amulek undervisar om i Alma 34:17–27 om hur vi bör be. Du kanske kan fråga familjemedlemmar vilka insikter dessa verser gav dem om hur och när vi bör be. Avsluta genom att bära ditt vittnesbörd om bödens kraft.

”Missionärsvän,” s 60: Läs artikeln och gör sedan en lista över kommande kyrkaktiviteter och möten som kan intressera vänner till var och en av familjemedlemmarna. Ni kanske kan roll-spela sätt att inbjuda vänner att gå på en av aktiviteterna. Prata om vad det innebär att vara en sann vän, särskilt dill dem som inte är medlemmar i kyrkan. Avsluta med att göra upp en plan att kontakta vännen och ge honom eller henne inbjudan. ■

Vi är en lycklig familj

Den familjens hemafton vi minns bäst var en som vi höll under en svår tid. På grund av en förändring i företagsledningen hade min man gått igenom några utmaningar på arbetet och kände sig missmodig.

Vi bestämde att familjens hemafton den veckan skulle hållas till hans ära. Varje familjemedlem skrev ett tackbrev till honom där vi skrev varför vi älskar honom och vilka våra förhoppningar är för honom. Sedan gjorde vi ett album med fotografier av familjen från viktiga tillfällen, som årsdagar, bröllop, beseglingar, födelser och andra händelser. Vi skrev en kommentar vid varje bild och avslutade varje kommentar med: ”Så vi är en lycklig familj.” Vid kvällens slut sjöng jag och min dotter en primärsång som innehåller en liknande fras (se ”En lycklig familj,” *Barnens sånger*, s 104).

Under den familjens hemafton kunde vi känna Frälsarens kärlek till oss och den kärlek vi känner för varandra.

Jag är tacksam för det inspirerade budet att hålla familjens hemafton. Lydnad mot det budet stärker och förbereder oss för att bli en evig familj. ■

Kenia Duarte dos Santos, Brasilien

VAD ÄR JAG VÄRD?

Adam C. Olson

Kyrkans tidningar

Efter fyra år utan teve och ytterligare sex år med begagnade teveapparater bestämde min hustru och jag oss slutligen för att köpa en ny teve. På grund av kostnaden var vi noga med att jämföra modeller, märken, finesser och priser innan vi slutligen köpte en. Intressant nog gick jag därifrån med både en teve och en viktig insikt om hur man avgör sitt egenvärde.

Våra upplevelser lär oss att vårt värde mäts genom jämförelser — med våra syskon, klasskamrater, vänner och medarbetare. Det låter visserligen vettigt att fastställa värdet genom jämförelser när vi ska köpa en teve, men i vårt liv *är* vi en teve.

Att jämföra oss själva med andra för att fastställa vårt värde verkar lika förnuftigt som om en teve skulle titta på de andra teveapparaterna i affären och önska att den var 40 tum i stället för 27 tum. Det är inte förnuftigt, för "vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd" (Matt. 6:27) eller en tum till sin skärmstorlek? Aposteln Paulus sade att folk som "mäter sig med sig själva och jämför sig med sig själva, förstår ... ingenting" (2 Kor. 10:12).

Vi ska inte heller lägga någon vikt vid dem som gör jämförelserna åt oss och talar om för oss vad *de* tycker att vi är värda. Fastän affärsinnehavaren har kontroll över priset på en teve så avgör han eller hon inte dess värde.

Här är nyckeln: Det är kunden som tittar på priset, värderar produkten och avgör om den är värd priset. Och i det här livet finns det bara

Köparen avgör om en artikel är värd sitt pris.

en köpare som har någon större betydelse.

Vår Frälsare, Jesus Kristus, värderade "produkten" — oss, både kollektivt och enskilt. Han kände till djupet av orättfärdigheten som skulle förknippas med den mänskliga familjen.¹ Han förstod vilket fruktansvärd, ovärderligt pris som det skulle krävas att han betalade, som "fick [honom], ja, Gud, den störste av alla, att skälva av smärta och blöda ur varje por samt lida till både kropp och själ" (L&F 19:18).

Och fastän han visste allt detta *ansåg han ändå att det var värt det*.

Oavsett hur dåligt jag gör ifrån mig i jämförelse med andra, oavsett hur lite värde andra ser hos mig, ansåg Jesus att jag var värd priset han var tvungen att betala.

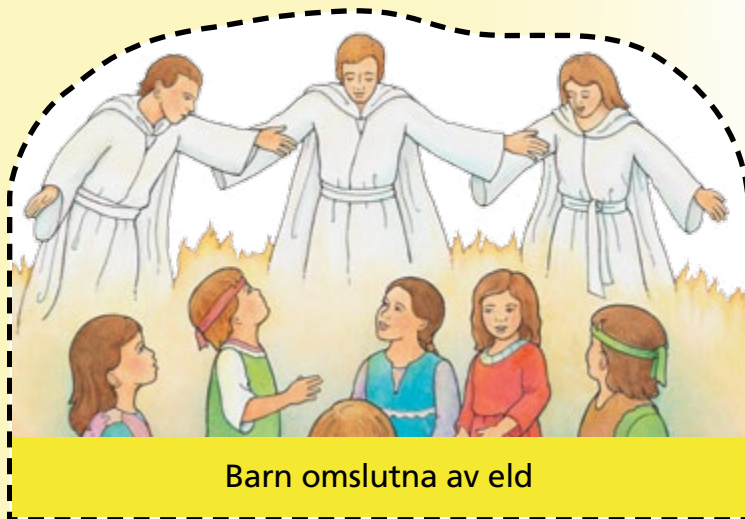
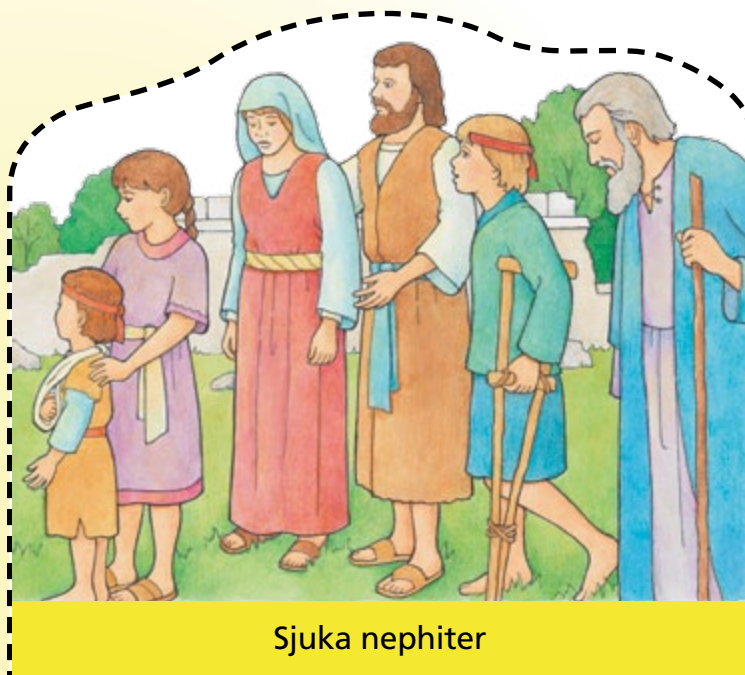
En av Satans mest utstuderade och lömska metoder är att angripa vårt egenvärde. Det är viktigt för mig att jag tror på att Guds Son inte bara dog för världens synder utan att han också dog för *mina* synder. Om motståndaren kan få mig att tro något annat kan mina tvivel hindra mig från att söka Frälsarens sonande nåd och från att återvända till hans närhet.

Om du tvivlar på ditt värde ska du gå till Köparen för att få den enda produktvärdering som har någon betydelse. "Vi kan be med tillförsikt att vi ska få känna Frälsarens kärlek till oss", sade president Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet. "Han älskade oss ... tillräckligt för att kunna betala priset för alla våra synder."²

Om vi tror på den kärleken kan Återlösaren förändra vårt liv och föra hem sitt inköp. ■

SLUTNOTER

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 403.
2. Henry B. Eyring, "Ett barn och en lärjunge", *Liahona*, maj 2003, s. 31.

**Jesus botar sjuka
och välsignar barn**

3 Nephi 17

Det här året kommer det att finnas ett ark med skriffigurer från Mormons bok i många nummer av *Liahona*. För att göra dem stadiga och lätta att använda klipper du ut dem och klistrar eller tejpar fast dem på styvt papper, små papperspåsar eller pinnar. Ha varje uppsättning i ett kuvert eller en påse tillsammans med en etikett där det står var berättelsen finns som bilderna hör ihop med.

*Välfärdsprojekt och humanitära projekt,
arbetsförmedlingscentrer, missionskontor,
släktforskningscentrer, tempel, informationscentrer och
många andra platser ger äldre personer möjlighet att verka
som missionär. Och äldre personer kan vara förvissade
om att deras kallelse kommer från Herren genom hans
profet. Herren vet vilken den rätta möjligheten är för varje
missionär som är villig att tjäna. Se "Äldre missionärer:
Följer profetens uppmaning", sidan 20.*

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

